

SJORS

6 juli 1963
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

Nr.
27

van de Rebellenclub

Annie Frankena (15), S. v. d. Laanstraat 92, Heerenveen, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Pé Tilma (17), Cornelis Trooststraat 42 c, Leeuwarden,* wil corresponderen met een meisje in Leeuwarden of omgeving. • *Arie Schokker (13), Streek 16, Sint-Johannesga (Fr.),* en *Marinus Lodenwijk (12), Kadijk 16, Rotsterhaule (Fr.),* willen corresponderen met iemand van hun leeftijd. • *Truus van Greuningen (16), Ria Verhoef (16)* en *Tineke Vos (16), Sanatorium Zonnegloren, E.P., Zaal 4, Soest,* willen corresponderen met jongens van hun leeftijd. • *Rudy Maatman (17), Roelof Hartstraat 44^{3}, Amsterdam-Z.,* wil corresponderen met een r.k. meisje van zijn leeftijd. • *Douwina Osinga (12), Hoedemakersweg 57, Dokkum (Fr.),* wil corresponderen met een geref. jongen of meisje van haar leeftijd, liefst op de Veluwe. • *Nellie Lelieveld, Dahliastraat 31,*

Het komt in de bus

ONZE CORRESPONDENTIE- EN RUILRUBRIEK

Poeldijk, en *Anneke van Dijk, Irenestraat 6, Poeldijk,* willen corresponderen met twee r.k. meisjes van zeventien jaar, liefst vriendinnen. • *Berto Planting (14), Prof. v. d. Waalsstraat 28, Haarlem,* wil corresponderen met een jongen van vijftien jaar. Hobby's: sport, zwemmen en moderne muziek. • *Corrie de Bake (15), Nachtegaalstraat 33^{1}, Amsterdam-N.,* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd in Nederland. • *Joke Grimbergen (10), Voorstraat 112 A, Poeldijk,* en *Dineke Grimbergen, Voorstraat 112 A, Poeldijk,* willen ieder corresponderen met een r.k. meisje van hun leeftijd, niet in Zuid-Holland. Dineke is elf jaar. • *Conny Meyer (16), Juliana van Stolbergstraat 45, Terneuzen,* en *Leny van de Graaf (17), Crocusstraat 9, Terneuzen,* willen corresponderen met twee jongens van hun leeftijd. • *Riek de Jong (13), Broekseweg 6, Ameide,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Truus Bentlage (12), Telefoonweg 50, Musselkanaal,* en *Catharina Keizer (13), Kerkstraat 5, Musselkanaal,* zoeken ieder een r.k. correspondentievriendin. • *Attie Beeuwkes (14), Westenenkerweg 10, Apeldoorn,* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd, liefst in Limburg. Hobby's: schaatsen en zwemmen. • *Nettie Schel, Antillenplein 10, Tilburg,* wil corresponderen met een meisje of jongen van vijftien jaar in Nederland. Hobby's: zwemmen en lezen. • *Anneke Koolmees (12), Roerdompstraat 20, Gouda,* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. Hobby's: zwemmen, gymnastiek, naaien en foto's van filmsterren. • *Corry Klozen (15), Scheldestraat 5,*

Haarlem-N., wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Peter Lieshout, Frans Halslaan 30, Helmond,* zoekt een correspondentievriend van tien jaar. Peter spaart foto's van filmsterren. • *Ria Schipper, Lipperkerkstraat 195, Enschede,* wil corresponderen met een meisje of jongen van twaalf jaar. Hobby's: postzegels, sport, lezen, dieren, muziek, natuur en zwemmen. • Wil *Hilda Goetschalkx,* die in februari in deze rubriek gestaan heeft, zich in verbinding stellen met *M. Verweijen, Bergselaan 76 A, Rotterdam-11.* • *Antje Kleine (14), Meesterslaan 8, Westerbroek,* en *Dirkje Boers (13), Meesterslaan 37, Westerbroek,* willen corresponderen met twee jongens tussen veertien en zestien jaar. Hobby's: zwemmen, foto's van filmsterren en fietsen. • *Jeanne Schoondermark (15), Spanbroekerweg 16, Spanbroek (N.-H.),* wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd. • *Hendrik Jansen, Haarlemmerdijk 31 ^{1}, Amsterdam,* wil corresponderen met een jongen of meisje van zestien jaar, niet in Amsterdam. • *Marianne Korving (17), Diezestraat 3, Den Helder,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. Hobby's: zwemmen, zeilen, lezen en suikerzakjes. • *Willy Lissenberg (14), Minahassastraat 35 bis, Utrecht,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Jan Hegeman (13), Dorpsstraat 1, Hellendoorn,* wil corresponderen met een r.k. jongen of meisje van zijn leeftijd. Hobby's: speldjes en foto's van Elvis en Cliff. • *Ans Hegeman (18), Dorpsstraat 1, Hellendoorn,* wil corresponderen met een r.k. meisje of jongen in Noord-Brabant of Limburg. • *Anneke Gouweleeuw (14), Kralingseweg 356, Rotterdam-17,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Maarten Groenveld (16), Teding v. Berkhoutstraat 3, Haarlem,* wil corresponderen met een meisje of jongen van zijn leeftijd. Hobby's: zwemmen, turnen, wielrennen, schaatsen en moderne muziek. • *Jos en Ton van Es (17), Molenstraat 46, Naaldwijk,* willen corresponderen met twee r.k. meisjes van hun leeftijd, liefst een tweeling. • *Riky Röthengatter (10)* en *Lucie Röthengatter (13), Heiliglandsestraat 29, Groessen (Gld.),* willen corresponderen met meisjes van hun leeftijd, liefst r.k. • *Paul Dominicus (17), H. Elconiusstraat 61 bis, Utrecht,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Joke v. d. Beucken (17), Weustenraedstraat 42, Hoensbroek,*

Belangrijk bericht

We vestigen er nogmaals de aandacht op, dat er met ingang van heden GEEN AANVRAGEN voor de correspondentie- en ruilrubriek meer kunnen worden ingediend. De wachtlijst is zó groot geworden, dat we die eerst willen afwerken. Zij die bij ons al een aanvraag hebben ingediend, komen in elk geval aan de beurt en hoeven niet opnieuw te schrijven.

wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. Hobby: moderne muziek. • *Willy ter Wolbeek (15), Reaumurstraat 33 c, Amersfoort,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd in Utrecht of Amsterdam, die van gitaar en moderne muziek houdt. • *Tjeu Kessels (13), Schoolstraat 14, Nederweert (L.),* wil corresponderen met een jongen of meisje in het midden of westen van Nederland. • *Nanda van Deijk (14), Jan de Louterstraat 134 hs., Amsterdam-W.-2,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby: moderne muziek. • *Kees van Velzen (13), Koningin Julianaplein 5, Den Hoorn, Post Delft,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby's: voetbal, lezen en schaatsen. • *Nelly v. d. Lee (14), Kastanjestraat 55, 's-Hertogenbosch,* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *M. Reijnders, Baneheide 20, Bocholtz (L.),* wil corresponderen met een jongen van zeventien jaar. • *Josje van Gelder (15), Bosstraat 92^{1}, Vaals (L.),* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. Hobby's: tennissen, zwemmen, dansen en zingen. • *Bebby Kremer (15), Gemmenicherweg 55, Vaals (L.),* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Marietje Anbergen (16), Europaweg 285, Nieuw-Schoonebeek,* wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd, liefst r.k. • *Lida Anbergen (14), Europaweg 285, Nieuw-*

Vervolg op bladzijde 26

Vragen staat vrij

Goudvink

Tineke Hilberts in Amsterdam wil graag iets weten over de goudvink. Hier zijn een paar gegevens, Tineke.

De goudvink (pyrrhula pyrrhula) is ongeveer veertien en een halve centimeter lang. Hij heeft een leigrijs verenpak, een zwarte kop en een dikke, korte snavel. Zijn onderzijde is rozerood en hij heeft een witte stuit. De goudvink leeft nogal verborgen en broedt nog maar zelden in Nederland (voornamelijk in de provincies Utrecht en Gelderland). In de Ardennen komt hij regelmatig voor en ook wel in Midden-België. De broedtijd duurt van april tot juli. De goudvink legt meestal vier of vijf eieren. Het voedsel van deze vogel bestaat uit zaden, pitten, knoppen en in mindere mate ook uit larven en insekten.

Dorus

R.P.M.

Andries v. d. Meulen in Haulerwijk (Fr.) vraagt of we iets willen vertellen over Dorus alias Tom Manders. Dat kan, Andries.

Tom Manders werd op 24 oktober 1921 geboren in Den Haag. Zijn vader was stukadoor, maar trad ook op als conferencier op bruiloften en partijen. Tom bleek al vroeg aanleg voor tekenen te hebben. Na zijn mislukte studie op de ulo en de ambachtsschool ging hij avondlessen volgen aan de academie voor beeldende kunsten. Overdag was hij leerling-reclameschilder. Hij ontwierp decors voor zijn broer Kees, die acht jaar ouder is, eigenaar is van het Rembrandttheater op het Amsterdamse Rembrandtsplein en getrouwd is met de cabaretière Rika Janssen. Ook trad hij bij zijn broer weleens in een kleine rol op.

Zijn eerste officiële stap als toneeldecorateur zette hij eind 1939 bij een cabaretgroep van Duitse vluchtelingen, die in Scheveningen voorstellingen gaf. De groep heette „Das Theater der Deutschen Prominenten". Tijdens de oorlog (hij was toen ondergedoken) tekende hij boekomslagen voor een uitgever, maakte decors en werd artistiek leider van circus Mandera. Verder had hij nog een eigen klein reclameatelier. Op zeker ogenblik werd hij echter gepakt en naar Duitsland gedeporteerd, waar hij letters moest schilderen op vliegtuigen. Na zes maanden keerde hij met behulp van een vervalst „Ausweis" terug en dook bij zijn broer Kees in Amsterdam onder. In de laatste oorlogsjaren schilderde hij voor de directeur van theater Carré in Amsterdam revuedecors, die bestemd waren voor na de oorlog. Na de oorlog vestigde hij zich officieel als decorontwerper en -schilder. Ook maakte hij jarenlang de affiches voor circus Strassburger.

Intussen had hij plannen opgevat om een eigen cabaret te beginnen. In 1951 „ontdekte" hij de ruimten van de artiestensociëteit „De nar" aan het Rembrandtsplein in Amsterdam. In 1953 vestigde hij zich daar. Hij noemde zijn cabaret „Saint-Germain des Prés" en trad er op in zijn Dorus-creatie, die al gauw grote bekendheid kreeg, ook via radio en televisie.

J. Veneberg in Almelo zit met de volgende moeilijkheid. Hij bezit een boekje over motoren en daarin staat vaak dat een motor een bepaald aantal R.P.M. heeft. Wat betekent dat? vraagt hij.

Wel, dat is gauw gezegd. R.P.M. is een afkorting van de Engelse woorden rounds per minute, wat betekent: toeren per minuut. Met deze letters wordt dus het toerental van een motor aangeduid.

Dimetrodon

G. J. Branger in Lunteren wil graag iets weten over de dimetrodon. Dit was een reptiel uit de voorhistorie, behorend tot de groep pelycosauria. De lengte van het dier was drie meter. De voortanden, bestaande uit hoek- en snijtanden, waren zeer scherp. De rugwervels waren voorzien van lange, stekelige uitgroeisels, die waarschijnlijk door een vlies verbonden waren. Fossielen zijn gevonden in Noord-Amerika.

De rhamphorynchus (waar deze lezer ook enkele gegevens over wilde hebben) behoorde tot de pterosauria (vliegende reptielen). Deze reptielen leefden in het Jura- en Krijttijdperk. Ze hadden een vlieghuid, met behulp waarvan ze door de lucht konden zweven. Ze leefden van vis, die ze vliegend vingen. De achterpoten van de pterosauria waren zeer slecht ontwikkeld, zodat men heeft aangenomen, dat deze dieren zich niet op het land konden voortbewegen. De rhamphorynchus werd vooral aangetroffen in de Boven-Jura van Europa. Hij had een lange staart met daaraan een ruitvormige huidplooi, die als roer werd gebruikt. Hij was gewapend met een groot aantal vangtanden om zijn prooi te vangen.

Inspecteur Kahanam

KAHANAM WAS IN ALTBERG IN TIROL, VANWAARUIT VOLGENS HEM OP GROTE SCHAAL URANIUM GESMOKKELD WERD. HAD DE VROUWELIJKE DOKTER VAN ALTBERG ER IETS MEE TE MAKEN?

DIT IS HET GOEDE OGENBLIK! IEDEREEN ZAL DENKEN DAT HET EEN ONGELUK WAS!

IK MOET ER VANDOOR! IK MOET HEM ONTLOPEN!
VLUG NAM EVA EEN BESLISSING.
KOM HIER!

LIEVE HELP, DAAR KOMT HIJ WEER AAN!
ZE MOET ACHTER DEZE ROTS ZITTEN!

HET SPIJT ME, MAAR JIJ WEET TE VEEL!
LAAT ME LOS!

HELP !
VERDRAAID, DAAR HEB JE DE ARBEIDERS!
IK HOOR IEMAND ROEPEN!
JA, IK OOK!

HELP! HIJ WIL ME DODEN!
WAT IS ER AAN DE HAND?
SMOKKELAAR WIL IK WEL ZIJN, PROFESSOR, MAAR GEEN MOORDENAAR!
real prusse

BESEFFEN JULLIE WAT ZE GEDAAN HEEFT? ZE HEEFT ONS GEHEIM ONTDEKT! IK ZAL HAAR HET ZWIJGEN MOETEN OPLEGGEN!

ZE IS GEVAARLIJK VOOR ONS!
WAAROM BENT U HIERHEEN GEGAAN, JUFFROUW?
HET GEZELSCHAP BEGAF ZICH NAAR DE MIJN.

WAT WILT U MET HAAR DOEN?
LAAT DAT MAAR AAN MIJ OVER!
EVEN LATER GINGEN ZE EEN GROT BINNEN.

INTUSSEN, IN HET DORP...
WAAR ZIT EVA TOCH?

Het zwarte veulen

LUCY WAS BLIJ DAT WILL NIETS WAS OVERKOMEN.
DANK ZIJ DICK IS ALLES GOED AFGELOPEN!
WEL BEDANKT, DICK!
GEEN DANK! KOM, WE MOETEN ER VANDOOR!

TOEN ZAG LUCY DE BLOEDVLEK OP DICKS MOUW.
DICK, JE BENT GEWOND!
O, EEN SCHAMPSCHOT! HEEFT NIKS TE BETEKENEN!

ZE VERBOND DE WOND EN...
JE HAD ME BELOOFD JE LEVEN TE ZULLEN BETEREN, MAAR DIE BELOFTE HEB JE NIET GEHOUDEN!
IK WIL WEL, MAAR IK KRIJG GEWOON GEEN KANS!

ONZIN! ALS JE WILT, KUN JE HET BEST! WAAROM WORD JE GEEN KNECHT BIJ MIJN OOM?

IK VOEL ER WEINIG VOOR, MAAR IK ZAL EROVER DENKEN!
BRENG JE BESS DAN MEE, DICK?

DE VOLGENDE MORGEN OP DE BOERDERIJ...
DIT IS MIJN NIEUWE KNECHT, TOM DICKSON! WIJS JIJ HEM EVEN DE WEG, LUCY!
EH... GOED, OOM!

LUCY BRACHT DE „KNECHT" NAAR DE STALLEN.
DICK, DAT VIND IK GEWELDIG! EN NIEMAND ZAL JE ZO HERKENNEN!
VIND JE DE VERMOMMING GOED?

NOAH, DE ANDERE KNECHT, KEEK ARGWANEND TOE...
WAT KOMT DAT JONGE KNULLETJE HIER UITSPOKEN?

'S AVONDS, TOEN NOAH IN HET DORP WAS...
NU ER EEN BELONING IS UITGELOOFD, ZAL WEL GAUW BEKEND WORDEN WAAR HIJ ZICH SCHUILHOUDT!
GROTE BELONING VOOR INLICHTINGEN DIE LEIDEN TOT ARRESTATIE VAN DICK TURPIN
WACHT EENS... DIE NIEUWE KNECHT VAN ONS...

De slavenkoopman van Pompeï

OPNIEUW WAREN DE GALLIËR KELTON EN DE ROMEIN MARCUS VALIA OP ZOEK GEGAAN NAAR DE SLAVENJAGERS DIE KELTONS BROER EN ZUSTER HADDEN ONTVOERD. IN DE STADSGEVANGENIS VAN COMUM TRACHTTEN ZIJ TEX, EEN VAN DE BANDIETEN, AAN HET SPREKEN TE KRIJGEN...

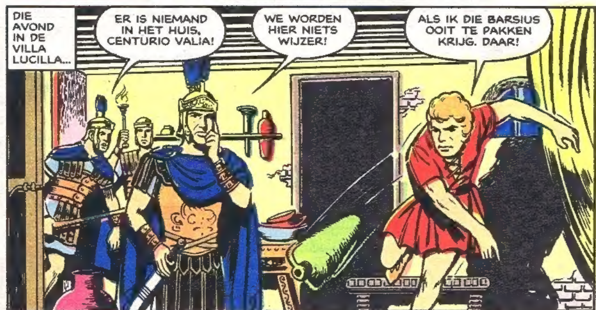

VERDRAAID!
ER ZAT IETS IN DIE AMFORA!

HEE! DAT IS INTERESSANT! EEN ZEGEL MET HET WAPEN VAN DE SENAAT IN ROME!
HIER LIGGEN ER NOG EEN PAAR!

DEZE DRAAGT HET WAPEN VAN EEN INWONER UIT POMPEÏ EN DE ANDER IS VAN EEN WIJNVERKOPER UIT GENUA!

DE ZEGELRING MET HET WAPEN VAN DE SENAAT IS NIET ECHT. EEN SLECHTE VERVALSING! MAAR DE ANDERE? WE MOETEN DE EIGENAARS VAN DE ZEGELS OPSPOREN! KOM MEE!

INTUSSEN, BUITEN HET HUIS...
ZE VERTREKKEN. HET LIJKT ME VERSTANDIG DE ANDEREN TE WAARSCHUWEN!

DE ONBEKENDE RUITER VERDWEEN HAASTIG IN DE NACHT...

MAAR...
WAT WAS DAT? IK DACHT DAT IK EEN RUITER ACHTER DIE BOMEN VANDAAN ZAG KOMEN!
DE KEREL MOET ONS BESPIED HEBBEN!
VOORUIT! VLUG ACHTER HEM AAN!

Uitslag van prijspuzzel nr. 24

Het woord, dat bij goede oplossing op de derde rij van boven naar beneden te voorschijn kwam was: *WOLHANDKRAB*.

We hebben weer duizenden goede oplossingen binnengekregen en na loting zijn de volgende vijftig winnaars uit de bus gekomen.

Eerste prijs, een paar rolschaatsen:

Albert Pol, Damsterdiep 226, Groningen

TWEEDE PRIJS,

een tafeltennisspel:

Rob Drop, Gezichtslaan 78, Bilthoven
M. Swinkels, Langstraat 43a, Venray
Piet Bakker, Celebeslaan 37, Zwijndrecht (Z.-H.)
Gerda van Lier, Bruins Slotstraat 20, Drachten
Emmy te Marvelde, Hyacinthstraat 90, Oldenzaal
Rob Pas, Roompotstraat 180, Arnhem
Marjan van de Berg, Vredenrijkstraat 17, Haarlem
Adri van Campenhout, Parallelweg 35b, Rotterdam-20
Wim de Feiter, Wilhelminaweg 20, Renesse (Zld.)
Loekie Hambeukers, Honeestraat 33, Kerkrade
Henk de Clerk, J. P. Heijestraat 142 I, Amsterdam-W.
Tineke Planting, Jupiterstraat 20, Borne

DERDE PRIJS,

een vierkleurenpotlood:

Henny Krul, Commanderij 18, Buren (Gld.)
Baltus H. Vis, Tuinbouwstraat 11, Leeuwarden
Hedy Scheepe, van Klinkenbergstraat 21, Yerseke
Maarten Simons, Bernhardstraat 11, Terneuzen
Marian Otten, Leeuweriklaan 7, Zutphen
Jan Gerkema, Klaesterdijk 5, Berlikum (Fr.)
Thijs Lieve, Sint-Bartholomeusstraat 81, Merksem, België
Ineke van de Kooy, 's-Gravenweg 500, Rotterdam-17
Freddie Bakker, Verl.Hoogv.Vaart 93, Geesburg (Dr.)
Marco Mazeland, Morsestraat 5, Amsterdam-O.
Joke Peijnenburg, Molenstraat 17, Boxtel
Barbara Herklots, K. Doormanlaan 19, Aerdenhout

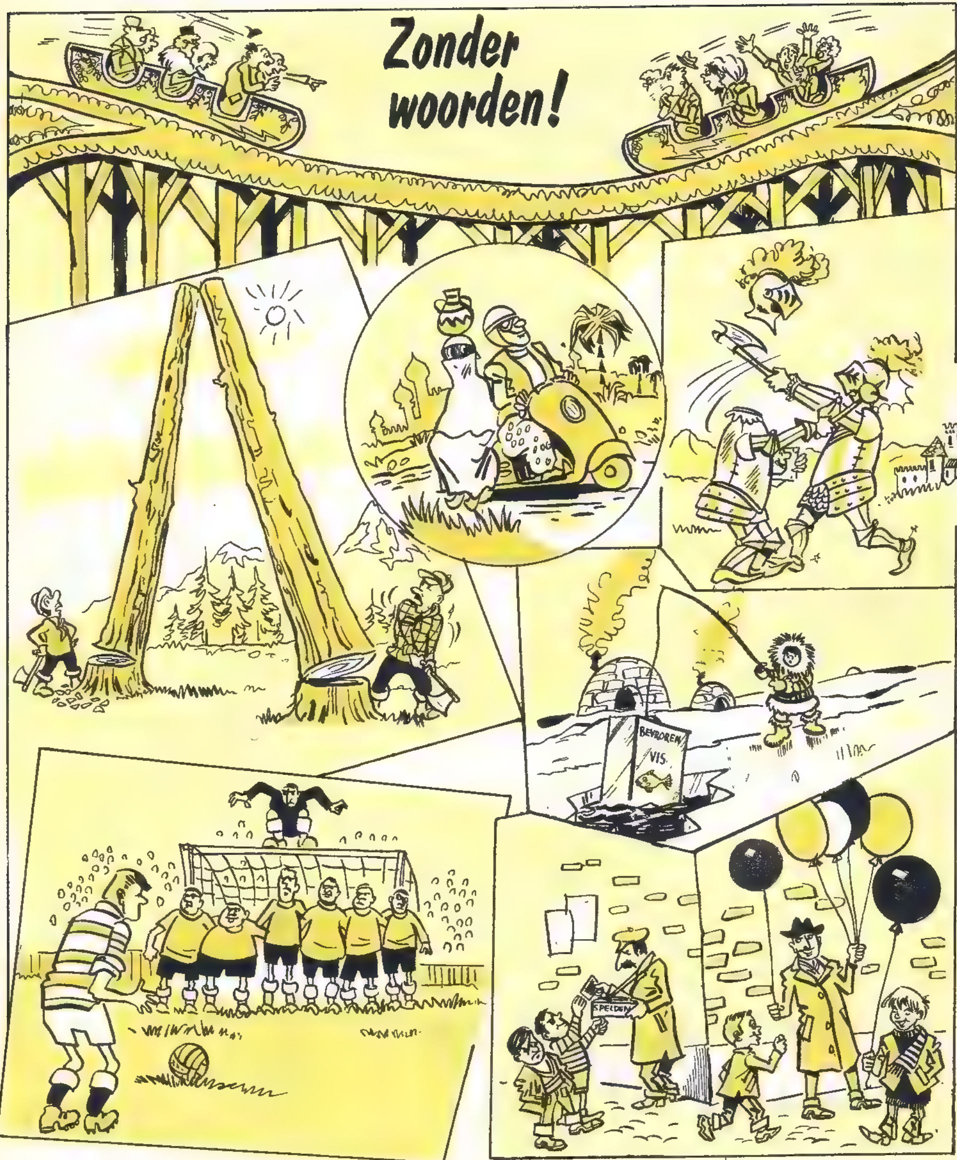
VIERDE PRIJS,

een boek:

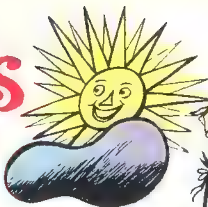
Suus de Putter, Aandijkepolder B 111, Zaamslag (Zld.)
Patrick Leclercq, Frans Hensstraat 44 1/3, Antwerpen-2, België
Johan Kopp, v. Heemskerckstraat 33 a, Groningen
Gerrie van Lieshout, Buitenzorg 21, Rotterdam
Gerard Waanders, Stengelweg 5, Amersfoort
Tom Groenewegen, Oostenrijklaan 47, Haarlem-Schalkwijk
Juliette van Loo, Sch. Bemelmansstraat 7, Maastricht
F. A. Hillmann, Larixlaan 214, Rotterdam-12
Armientje Kok, Kreekweg 10, Zwijndrecht (Z.-H.)
Kees Neele, Goudsbloemstraat 16, Breskens (Zld.)
Annie Sonck, Olmstraat 222, Vilvoorde, België
Jan Reijnen, Dirk Fockstraat 13, Tilburg
Ad de Haan, Baardwijksestraat 64, Waalwijk
Kor Steenbergen, E. van Drielststraat 6, Emmen
Ria van de Hurk, Klaproosstraat 17, Asten
Ivan van Eester, Albertkanaalstraat 32, Nijlen, Lier, België
Herman Weisbeek, Poststraat 17, Wildervank
Diny Janssen, Kerkeind 13, Milheeze (N.-Br.)
Jan Hengstmengel, Weerdingerstraat 139, Emmen
Leny van de Boon, Insingerstraat 26, Soest
Jan Folkerts, Merk 1, Workum
Bertje Pollen, Waltersingel 75, Apeldoorn
Mark Crompvoets, Merwedeplein 23 III, Amsterdam-Z.
Frank Otto, Floralaan West 312, Eindhoven
Rudy van de Weerd, Jacob Pronkstraat 24, Scheveningen

Zonder woorden!
BEVROREN VIS.
SPELDEN

de natuur als weerprofeet

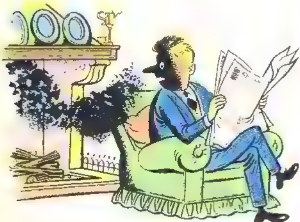
Als je met je rug naar de wind staat, ligt het dichtstbijzijnde lagedrukgebied (=regengebied) links van je.

★

Een rode zonsondergang betekent dat er goed weer in aantocht is. De zon schijnt door de stofdeeltjes van de droge lucht die de volgende dag te verwachten is.

★

Bij hoge luchtdruk klinken geluiden ijler dan normaal.

Vallend roet in de schoorsteen voorspelt regen. Door de dalende luchtdruk komt het roet van zijn plaats, waar het door hoge luchtdruk wordt vastgehouden.

★

Een verlaten spinneweb wijst op regen. De spin heeft een afkeer van vocht.

Gekrulde bladeren aan bomen en struiken duiden op regen. Zij krullen om als de wind uit de regenhoek komt.

★

Dikwijls rustende meeuwen zijn voorboden van naderende storm. Bij lage luchtdruk worden vogels snel vermoeid door de ijle lucht.

Oude wonden of eksterogen steken als er vochtige lucht in aantocht is.

Dauw valt alleen als er geen wolken zijn, die de luchtcondens opvangen.

●

Een kring om zon of maan wil zeggen dat er binnen tien uur regen komt.

●

Een gele zonsopgang wijst op regen. De zon schijnt dan door vochtige lucht

●

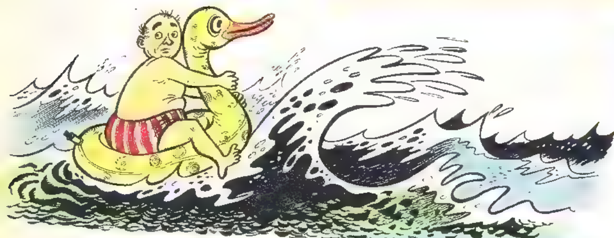
Vochtige lucht doet rook neerslaan. Dit is een zeker teken van regen.

●

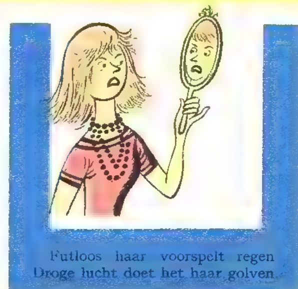
Bij droog weer vliegen insekten en vogels hoog in de lucht.

Uitwasemingen van sloten en wateren zijn bij dalende luchtdruk goed merkbaar.

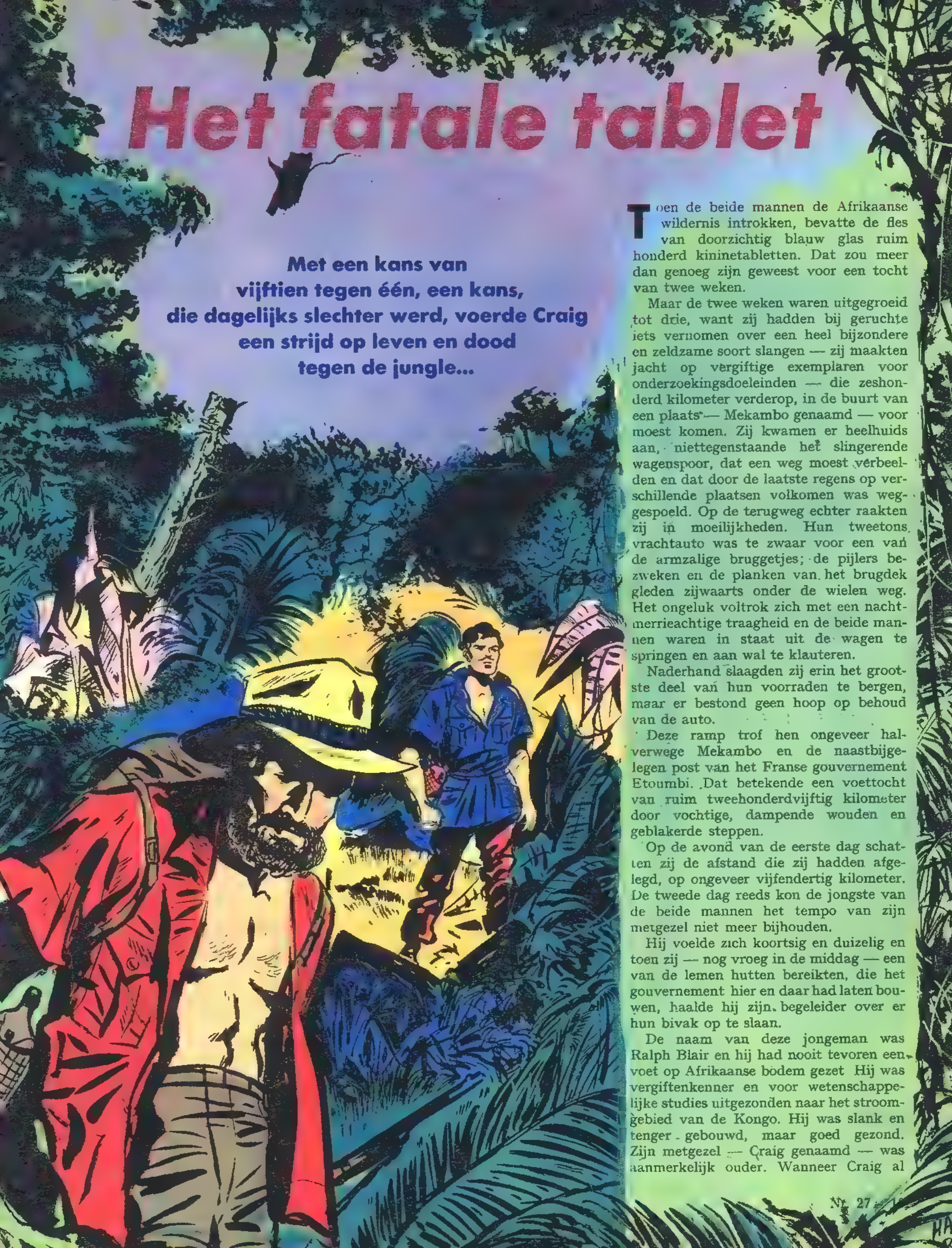

Als de zee sterk deint en de barometer terugloopt, betekent dat dat er storm op komst is.

Futloos haar voorspelt regen. Droge lucht doet het haar golven.

Het fatale tablet

Met een kans van vijftien tegen één, een kans, die dagelijks slechter werd, voerde Craig een strijd op leven en dood tegen de jungle...

Toen de beide mannen de Afrikaanse wildernis introkken, bevatte de fles van doorzichtig blauw glas ruim honderd kininetabletten. Dat zou meer dan genoeg zijn geweest voor een tocht van twee weken.

Maar de twee weken waren uitgegroeid tot drie, want zij hadden bij geruchte iets vernomen over een heel bijzondere en zeldzame soort slangen — zij maakten jacht op vergiftige exemplaren voor onderzoekingsdoeleinden — die zeshonderd kilometer verderop, in de buurt van een plaats — Mekambo genaamd — voor moest komen. Zij kwamen er heelhuids aan, niettegenstaande het slingerende wagenspoor, dat een weg moest verbeelden en dat door de laatste regens op verschillende plaatsen volkomen was weggespoeld. Op de terugweg echter raakten zij in moeilijkheden. Hun tweetons vrachtauto was te zwaar voor een van de armzalige bruggetjes; de pijlers bezweken en de planken van het brugdek gleden zijwaarts onder de wielen weg. Het ongeluk voltrok zich met een nachtmerrieachtige traagheid en de beide mannen waren in staat uit de wagen te springen en aan wal te klauteren.

Naderhand slaagden zij erin het grootste deel van hun voorraden te bergen, maar er bestond geen hoop op behoud van de auto.

Deze ramp trof hen ongeveer halverwege Mekambo en de naastbijgelegen post van het Franse gouvernement Etoumbi. Dat betekende een voettocht van ruim tweehonderdvijftig kilometer door vochtige, dampende wouden en geblakerde steppen.

Op de avond van de eerste dag schatten zij de afstand die zij hadden afgelegd, op ongeveer vijfendertig kilometer. De tweede dag reeds kon de jongste van de beide mannen het tempo van zijn metgezel niet meer bijhouden.

Hij voelde zich koortsig en duizelig en toen zij — nog vroeg in de middag — een van de lemen hutten bereikten, die het gouvernement hier en daar had laten bouwen, haalde hij zijn begeleider over er hun bivak op te slaan.

De naam van deze jongeman was Ralph Blair en hij had nooit tevoren een voet op Afrikaanse bodem gezet. Hij was vergiftenkenner en voor wetenschappelijke studies uitgezonden naar het stroomgebied van de Kongo. Hij was slank en tenger gebouwd, maar goed gezond. Zijn metgezel — Craig genaamd — was aanmerkelijk ouder. Wanneer Craig al

een voornaam mocht hebben, dan had Ralph Blair die in ieder geval nog nooit gehoord. Craig had lange jaren in Centraal-Afrika doorgebracht en boze tongen beweerden, dat hij er een goede reden voor had zijn gezicht niet meer in de Verenigde Staten te vertonen. Maar hij kende de jungle op zijn duimpje en toen Ralph Blair om een gids vroeg, was iedereen het erover eens, dat Craig daarvoor de aangewezen man was.

In de schemering van de lemen hut lag Ralph op zijn deken en keek naar Craig. Hij zag een paar krachtige schouders en een lichaam, dat eigenlijk iets te dik was. Grijzend haar en een breed gezicht met vooruitstekende kaken.

„Ik heb wat kinine nodig, denk ik," zei Ralph.

Craig boog zich over hem heen en legde een hand op zijn voorhoofd.

„Hm," mompelde hij. Hij hief de primuslamp op, zodat zijn schaduw zich spookachtig aftekende tegen de kale muren. Toen haalde hij de blauwglazen fles te voorschijn en schroefde de dop eraf.

„Houd je hand op, Jack," zei hij. Gedurende de tocht was hij Ralph met hardnekkige volharding Jack blijven noemen.

Hij schudde een rond, wit tablet in de palm van Ralphs uitgestoken hand, nam er zelf ook een en staarde peinzend naar de blauwe fles.

„Weet je, Jack," zei hij, „dat er nog maar beroerd weinig van die dingetjes in zitten? Om precies te zijn..." Hij hield de fles ondersteboven en liet de tabletten op zijn deken vallen. „Om precies te zijn: zestien. Niet meer en niet minder."

„Wat zou dat?" zei Ralph.

„Er liggen nog zo'n tweehonderd kilometer voor ons. In minder dan een week leggen wij die afstand niet af. Integendeel, met zo'n slakkegang als jij er vandaag op na hield, duurt het veel langer."

„Dan hebben we nog acht dagen lang ieder één tablet per dag," zei Ralph.

„Ja," zei Craig, „de man één per dag. Maar ik slik er per dag meestal twee, weet je?"

„Nee," zei Ralph, „dat wist ik niet." Een plotselinge angst maakte zich meester van zijn koortsig brein.

„Toch is het zo, Jack," legde Craig uit. „Zie je, mijn bloed zit vol malaria. Dat krijgt iedereen, die hier maar lang genoeg rondzwerft. Als ik mijn twee tabletten per dag niet krijg, ga ik naar de haaien."

„Maar wat moeten wij dan doen?" wilde Ralph weten. Hij vroeg zich af of Craig de nadruk, die hij op het woordje „wij" had gelegd, had opgemerkt.

Craig haalde de schouders op. „Het is hier een verlaten plek," zei hij.

„Maar de inboorlingen," zei Ralph, die al zijn krachten inspande om de paniek, die hem had aangegrepen, niet in zijn stem te verraden, „ik heb weleens gehoord dat zij hun eigen manieren hebben om berichten over te brengen."

„Ja, dat is ook zo. Zij kunnen renboden uitzenden of de boodschap met de tamtam overseinen. Maar voor mij zullen zij dat stellig niet doen. Voor Craig doen zij dat niet. Ik heb al eens moeilijkheden met ze gehad." Er trok een nerveuze grijns over zijn gelaat.

„Maar ik niet!" schreeuwde Ralph.

„Misschien zouden ze jou willen helpen," meende Craig, „als ik ertussen uittrok."

Ralph staarde hem aan. Toen zei hij met zachte stem: „Je bedoelt dat je mij hier achter wilt laten?"

„Dat heb ik niet gezegd, is het wel? Maar het zou de enige oplossing kunnen zijn."

Ralph bevochtigde zijn lippen. „En wat gebeurt er dan met de kinine?"

„Ja, kijk eens hier, Jack," zei Craig en weer verscheen die grijns op zijn gezicht, „jij zou een paar van die tabletten uit dat zwarte doosje van je bij de hand kunnen houden."

Het zwarte doosje bevatte verschillende vergiften, die Ralph had meegenomen om er proeven mee te verrichten. Op dat ogenblik besteedde hij geen verdere aandacht aan Craigs suggestie; maar later, toen de lamp uit was en hij tevergeefs trachtte zijn loodzware, lome ledematen op de met zweet doordrenkte deken wat rust te geven, dacht hij lang na over het zwarte doosje...

Het gekrakeel van apen in de bomen deed hem bij het aanbreken van de dag ontwaken. Het was een miezerig-grijze ochtend. Zijn deken was nog doornat, maar zijn lichaam was droog, koortsig droog en koud. Craig was al op en scharrelde moeizaam rond in de vale schemering.

„Ben je wakker, Jack?" zei hij. „Hoe voel je je?"

„Allerberoerdst," antwoordde Ralph. „Koude rillingen."

„Dat ziet er lelijk uit," meende Craig en ging voort met het maken van toebereidselen voor de komende dag. Na een poosje haalde hij de blauwe fles uit zijn zak. „Jack, ik heb er nog eens over nagedacht. Als ik alleen ben, kan ik Etoumbi in zeven dagen bereiken. Dan kan ik je hulp sturen. Maar daarvoor heb ik veertien tabletten nodig. Er blijven er dus twee voor jou over. Het is beroerd, maar het is onze enige kans."

Ralph wierp een vastberaden blik op zijn metgezel.

„Je bedoelt, Craig, dat het *jouw* enige kans is."

„Zo kun je het ook opvatten, Jack," zei Craig. „Vooruit, hou je hand op."

Ralph deed het. Zijn hand beefde, zijn hele lichaam rilde van de malariakoorts. Uit de blauwglazen fles vielen twee tabletten op zijn handpalm. Met een snelle beweging sloten zijn handen zich om de fles. Met een wilde, woedende grom rukte Craig de fles los.

„Wat voor de drommel dacht jij te kunnen beginnen, Jack?" bromde hij.

Ralph antwoordde niet. Hij lag languit op zijn deken en wachtte totdat Craig klaar was met het inpakken van zijn uitrusting. Toen zei hij grimmig: „Vóór je vertrekt, Craig, zal ik die vraag beantwoorden. In die fles van jou zit een tablet méér dan zo pas. Het ziet er precies zo uit als de andere veertien. Je kunt dat tablet alleen herkennen, Craig, door het te proeven. En als je het hebt geproefd, maakt het geen verschil meer. Dan ben je er geweest. Want het is geen kininepil, Craig. Het is er eentje uit mijn zwarte doosje. Het is strychnine, een zwaar vergif."

Zwaar ademhalend stond Craig in de deuropening. Toen draaide hij zich om en zonder een woord te zeggen verdween hij in het fletse licht van de morgen.

Naar zijn gevoel had Craig ruim vijftig kilometer gelopen toen de avondnevels, die uit het oerwoud kwamen aanslierten hem omhulden. Zonder verbazing voelde hij hoe de rottende uitwaseming van de jungle bezit nam van zijn lichaam en waarschuwende huiveringen door zijn ledematen en naar zijn hoofd zond. Hij strompelde een verlaten inboorlingenhut binnen, wierp zijn uitrusting op de grond en spreidde zijn deken uit. Daarna haalde hij de blauwe fles te voorschijn. Met een hand, die beefde van de koorts, schudde hij de tabletten uit op zijn deken en telde ze. Het waren er vijftien en ofschoon hij de ronde, witte schijfjes nauwkeurig bekeek, zag hij geen verschil.

„Vijftien tegen één," zei hij hardop, „geen slechte kans; vijftien tegen één."

Maar de volgende morgen zou het veertien tegen één zijn en die avond al dertien tegen één. En de daaropvolgende dag. . .

Hij sloot de ogen en greep lukraak een van de tabletten. Met een gejaagd gebaar bracht hij het voorwerp in de mond en voordat de twijfel zich van hem meester kon maken, beet hij erin. Met een gevoel van oneindige opluchting proefde hij de vertrouwde bittere smaak van kinine. Craig viel in slaap.

Ralph Blair wist niet of hij sliep of waakte. Hij ijlde. De volgende morgen meende hij een paar geelwitte ogen te zien, die vanuit een donker gezicht naar hem loerden. Maar de ogen verdwenen weer. Later — hoeveel later wist hij op geen stukken na — schenen verschillende gezichten hem aan te staren en kort daarop kreeg hij het gevoel dat hij werd gedragen. Toen drong het tot hem door dat hij op een andere plaats was, waar het veel donkerder en bedompter was dan in de gouvernementshut. Naderhand werd hij zich bewust, dat zijn lippen met kracht van elkaar werden gedrukt en dat hem een hete, wrange vloeistof in de mond werd gegoten. Waaruit dat helse brouwsel bestond heeft hij nooit geweten; maar wat het ook was, het hield hem gedurende achtenveertig uur in leven en twee etmalen was lang genoeg.

Lang genoeg voor de trommels om met hun geheimzinnige stem een boodschap de lucht in te zenden: signalen, die over wouden en savannen van dorp tot dorp trokken, totdat ze Etoumbi bereikten. Lang genoeg ook voor de gouvernementsarts om een nog in leven zijnde Ralph Blair te vinden in een donkere inboorlingenhut.

De koorts nam af en hij ijlde niet meer. Toen zijn geest tenslotte weer helder was, vroeg Ralph naar Craig. Niemand wist iets over hem.

„Ik probeerde hem ervan terug te houden alleen op pad te gaan," zei Ralph. „Ik heb getracht hem af te schrikken door te zeggen dat één van zijn kininetabletten uit vergif bestond. In werkelijkheid was dat natuurlijk niet zo; hij gaf mij twee van onze tabletten en een ervan heb ik weer in de fles terug laten vallen."

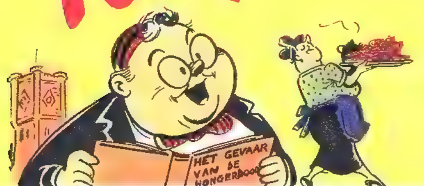
Drie dagen later vonden de blanken Craig. Geen zwarte drager had mee willen gaan. Hij lag in een verlaten hut, twintig kilometer van Etoumbi, onherkenbaar vermagerd en ijlend. De verraderlijkste van alle malariakoortsen hield hem in zijn wurgende greep. Hij verkeerde op de rand van de dood. Op een brancard werd hij gedragen naar een bestuurspost. Toen de arts hem — nog juist op tijd — kinine had verstrekt, viel hij onmiddellijk in een loodzware slaap, waaruit hij pas dagen later ontwaakte. Al die tijd hield hij in zijn hand de blauwglazen fles en in die fles lag één enkel wit, rond, levengevend tablet. . .

Harm Gerards

Waaruit dat helse brouwsel bestond heeft hij nooit geweten.

Billie Turf het dikste studentje ter wereld

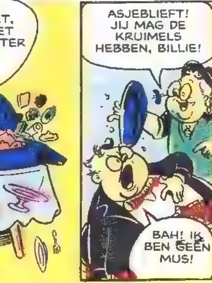

NOU, JULLIE HEBBEN ER WEL VAN GESMULD, HÈ? LAAT JE ZUS NU ONZE SCHOOL MAAR EENS ZIEN, BILLIE.
BAH. IK HEB NIETS TE ETEN GEHAD. ZE HEEFT ALLES IN DIE TAS GEDAAN.

DIT IS JULLIE GYMZAAL, HÈ? IK HOUD NIET VAN GYMNASTIEK! IK KRIJG ER ALTIJD ZO'N VRESELIJKE HONGER VAN!
GYM

WAT GEBEURT ER?
LAAT DIE TAS VALLEN OF IK LAAT JE DAAR HANGEN!

ÓÓÓ! HIER DAN!

AU!
BOING!

HIER MET DIE TAS!
NOU GAUW EEN RUSTIG PLEKJE ZOEKEN OM DIT OP TE ETEN!

NATUURKUNDE-LOKAAL
JIJ HEBT NU WEL DIE TAS, MAAR IK HEB DE SLEUTEL!
BAH! OP SLOT!

BIOLOGIE-LOKAAL
IK BEN NIET BANG VOOR JOU, DIKZAK! NOOIT GEEF IK JOU DIE SLEUTEL! NOOIT!
NOOIT?
WATER-TORREN

GEEF ME DIE SLEUTEL OF IK GOOI DIE VIEZE WATER-TORREN IN JE NEK.
EN ZO RENDEN ZE DE SCHOOL ROND, TOTDAT...

HEE! WACHT EENS EVEN, BILLIE!
BEDANKT VOOR DE TAS! JE BENT EEN AARDIGE KNUL!

RUIM DE ROMMEL OP DIE JE GEMAAKT HEBT MET DAT KRIJGERTJE SPELEN MET JE ZUSJE!
IK HEB EEN ENORME HONGER GEKREGEN VAN DAT RENNEN!
BIBLIOTHEEK

MENEER KWEL, IK MOET WEER WEG, MAAR ER GAAT GEEN BUS MEER NAAR MIJN SCHOOL!
NOU, GA DAN LOPEN. HET BESTE ERMEE. ALS IK MAAR VAN JE AF BEN!

MAAK JE MAAR GEEN ZORGEN. JE LIEVE BROERTJE ZAL JE TERUGBRENGEN OP DE KRUIWAGEN!
MEISJES-SCHOOL
DANK U WEL, MENEER! IK VOND HET ZALIG! IK KOM GAUW TERUG!
DAT NOOIT!

Map en Mopple

Vragen staat vrij...

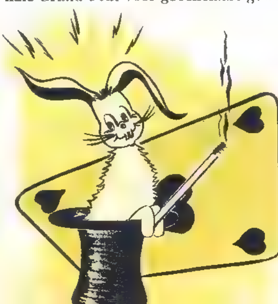
Herman Jonker, Goeverneurlaan 574, 's-Gravenhage, zou graag iets willen weten over Fred Kaps. Voor hem en voor alle andere jongens en meisjes, die belang stellen in deze wereldberoemde goochelaar, is dit stukje bestemd.

Een jongetje, Bram Bongers, zat in de vierde klas van een lagere school in Utrecht naast een meisje, Nel Verschragen. De vader van dat meisje had een ietwat eigenaardige hobby: hij goochelde. Soms gaf hij voorstellingen voor de kinderen uit de buurt of voor de klasgenootjes van zijn dochtertje. Op een keer ging Brammetje ook naar zo'n voorstelling en vanaf die dag was hij bezeten van goochelen.

Nu is dat jongetje een man geworden, maar hij houdt nog steeds evenveel van goochelen; meer nog, hij heeft er zijn beroep van gemaakt. Hij heet ook geen Bram Bongers meer; hij heeft een andere naam aangenomen, een korte naam, die men in iedere vreemde taal gemakkelijk kan uitspreken: Fred Kaps.

„Ach nee, goochelen is niet moeilijk," zegt Fred. „Tenminste, de mensen die naar mij kijken mogen niet weten dat het moeilijk is."

Alleen Freds vrouw Nel (het meisje van de lagere school) weet hoeveel uren hij doorbrengt in de studeerkamer van zijn gezellige huis aan de Jan-Evertsenplaats 202 in Rotterdam. Daar worden nieuwe trucs ingestudeerd en oude gerepeteerd. Fred Kaps moet vooral steeds maar weer opnieuw oefenen, „daar blijven je vingers lenig van", oefenen met kaarten, met bankbiljetten, met kaarsen, kortom met al die dingen die een goochelaar nodig heeft. Maar zijn moeite is wel beloond. Driemaal heeft Fred Kaps de internationale Grand Prix voor goochelaars gewonnen, eenmaal in Barcelona in 1950, de tweede maal in Amsterdam in '55 en de derde maal in Luik in '61. Hierdoor mag hij zich driemaal wereldkampioen noemen. Bovendien heeft hij in '50 in Arnhem en in '59 in Enschede de Grand Prix van de Nederlandse Magische Unie behaald. Hierdoor kreeg hij zo'n bekendheid, dat hij in het voorjaar van '62 uitgenodigd werd zijn trucs te vertonen in aanwezigheid van koningin Juliana en prins Bernhard tijdens de viering van hun vijfentwintigjarig huwelijksfeest.

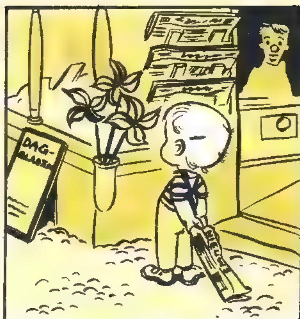
In het eind van datzelfde jaar is Fred Kaps in Engeland in het Saint James Palace voor de koninklijke familie opgetreden ter gelegenheid van de eenentwintigste verjaardag van prins William van Gloucester.

Begin januari '63 goochelde Fred in de Amerikaanse televisieshow van Ed Sullivan. Na afloop van het programma belde een enthousiaste president Kennedy Fred op om te zeggen dat hij van het programma genoten had. Tussen al deze bedrijven door trad Fred Kaps ook nog op in het cabaret van Wim Kan en bij Rens van Dorth.

Ja, een beroepsgoochelaar heeft een druk leven, maar Fred heeft plezier in zijn werk. Hij denkt er dan ook nog niet aan ermee op te houden.

SPELEND SPEELGOED

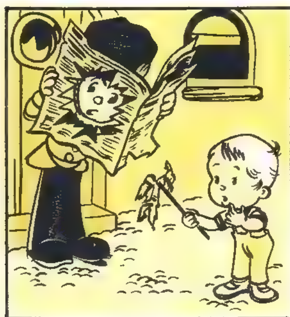

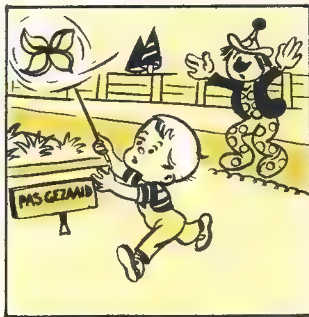

Op een dag vroeg Tommie aan zijn broertje Tim of hij even een krant voor hem wilde gaan halen. Tim liep naar de kiosk en zag daar in een bak een heleboel papieren molentjes.

Zo iets kan ik ook wel maken, dacht Tim en thuisgekomen scheurde hij een stuk uit de krant die hij gehaald had. Tommie hoorde het en riep: „Hee, die krant moet ik nog lezen!"

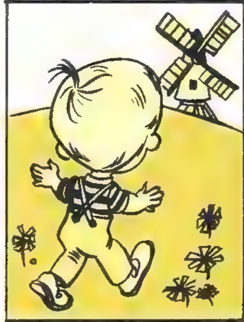

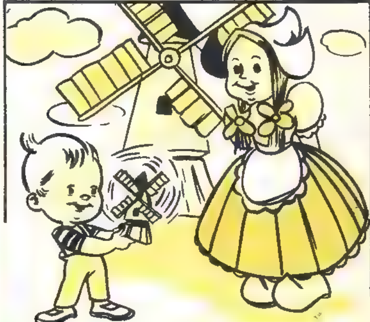

Maar het was al te laat. Midden in de krant zat een groot gat en er viel dus niet veel meer te lezen. Boos zei Tommie: „Nare jongen! Nu moet ik een nieuwe krant gaan kopen!"

Tommie kocht voor zichzelf een krant en voor Tim een molentje om hem zoet te houden. Maar even later holde Tim door de tuin van Willie Stropop en daarbij verloor hij zijn molen.

Tim ging de molen zoeken, maar Klaartje Koe, die dacht dat het een bloem was, was er eerder bij en hapte hem naar binnen. „Wat jammer!" zuchtte Tim. Toen zag hij een windmolen staan.

„Daar kan ik ook mee spelen," zei hij. Maar in de molen woonde Botermina. „Mijn molen is te groot om mee te spelen," zei ze. „Ik zal een kleintje voor je maken." En daar was Tim erg blij mee.

De schat van Chaparral

KORTE INHOUD: David Dixon, hoofdredacteur van de Daily Chronicle, en zijn vriend, de leerling-verslaggever Ralph Thompson alias de Ragebol, ontvangen op een dag bezoek van een zekere Vlasto, een oude vriend van Dixon. Hij is juist terug uit Mexico en schijnt zich daar met paddestoelen te hebben beziggehouden.

Het is doodeenvoudig," ging Vlasto voort. ,,Let maar op, nu komen mijn paddestoelen op het toneel. Vooral één bepaalde soort paddestoelen — de amanita muscaria."

,,De vliegenzwam?" zei Dixon, terwijl hij voorover leunde. ,, Zo'n helderrode met witte stippen, die je altijd op de plaatjes van sprookjes ziet?"

,,Juist. Welnu, men heeft deze paddestoel onderzocht en vond toen een menigte verdovende middelen waar je van staat te kijken. Muscarine, bufoterine, atropine. . ."

,,Een complete apotheek dus?"

,,Ja, alleen heb je in de apotheek voor deze dingen een recept nodig! Maar waar het om gaat is dat de verdovende middelen die deze paddestoel bevat hallucinaties, geestesbedrog zogezegd, veroorzaken. Maar dan heel bijzondere hallucinaties. Ze laten de mensen visioenen zien van de prachtigste en ongelooflijkste soort. De mensen denken dat ze in een andere wereld komen of zelfs in een ander leven. Onder de invloed van deze paddestoel raken de mensen letterlijk buiten zichzelf en zijn ze in staat dingen te doen die ze in het gewone leven niet mogelijk zouden achten."

,,Maar wat heeft Mexico ermee uit te staan?" waagde de Ragebol op te merken, die op de rand van het schrijfbureau van Dixon zat.

,,Daar heb ik de buitengewone uitwerking gezien die deze paddestoel heeft," legde Vlasto uit en hij keek de Ragebol met zijn diepblauwe ogen doordringend aan. ,,Ik heb daar een paar maanden tussen de Mexicaanse Indianen gewoond om hun levenswijze te bestuderen en in die tijd heb ik kennis gemaakt met de paddestoelengod."

,,Paddestoelengod?" echode Dixon, terwijl hij op de steel van zijn pijp sabbelde.

,,Om precies te zijn, er zijn eigenlijk twee paddestoelengoden. De eigenlijke god is van steen: een reusachtig afgodsbeeld van wel achttien meter hoogte, dat een enorme amanita muscaria oftewel vliegenzwam voorstelt, zo'n paddestoel waarover we het aldoor hebben. De plaatsvervanger van de paddestoelengod is een Indiaan die zich kortweg Chaparral noemt, wat de gangbare naam is voor de woestijnachtige streek van Mexico, die overwoekerd is met cactussen en ander onkruid. Chaparral heeft de absolute macht over een groot gebied en die heeft hij alleen te danken aan de invloed van de vliegenzwam."

,,Hoe kan dat dan?"

,,De Mexicaanse Indianen zijn niet zo

moeilijk te beïnvloeden. Ze zijn eenvoudig en onwetend. Ze hebben een slavennatuur. Chaparral heeft hun wijsgemaakt dat de vliegenzwam heilig is en dat hij de enige is, die hierover beschikken mag. De zwam wordt bij eigenaardige rituelen gebruikt. Ik ben erbij geweest dat de mensen bijna krankzinnig werden, hoe zal ik het zeggen — in een roes raakten, buiten zichzelf."

„Dan gehoorzaamden ze zeker de geesten die binnen in hen woonden?"

„Precies. Ik heb ook van die paddestoel geproefd en ik weet wat voor effect dat op je heeft. Achteraf leek het alsof ik op de meest ontgoochelende manier weer op aarde terugkwam. Het was net als. . . als. . ."

„Alsof je na veertien dagen vakantie op Capri weer in Fleet Street terugkomt?"

„Zo iets, maar dan nog duizendmaal erger. En voor die eenvoudige Indianen, die in armoede en vervuiling leven, moet het wel helemaal een ontnuchtering zijn Verder heb ik nog vreemde geruchten gehoord over een schat — de schat van de god wordt hij genoemd — waarvan Chaparral beweert, dat hij hem eenmaal zal verdelen onder al zijn mensen, zodat ze dan verder alles zullen hebben wat ze maar nodig hebben."

„Een schat?" vroeg de Ragebol. „Goud van de Azteken misschien?"

„Dit is allemaal hoogst interessant, waarde vriend," zei Dixon, „maar ik snap niet helemaal, wat ik daarmee te maken heb."

„Luister. Ik ben ervan overtuigd dat hier een pracht van een verhaal in zit. Het komt erop neer dat Chaparral de Indianen uitbuit, maar er is nog iemand anders die op zijn beurt Chaparral uitbuit."

„Om de schat in handen te krijgen?"

Vlasto haalde de schouders op en spreidde zijn kleine handen uit. „Als ik maar wist, waaruit deze schat bestond, zou ik je daarop misschien antwoord kunnen geven. Maar dat wil ik juist proberen te weten te komen. Daarom dacht ik dat jij het wel de moeite waard zou vinden om met me mee te gaan."

Op dat ogenblik rinkelde de telefoon.

„Mag ik even?" mompelde Dixon, terwijl hij de hoorn opnam.

HOOFDSTUK IV

Een koele ontvangst

Veel later op die dag kwam Dixon overeind uit een stoel in het kantoor van de baas. Hij voelde zich nogal opgewonden. Bijna alsof hij de gevolgen van het eten van een vliegenzwam onderging, dacht hij spottend. Na een onderhoud van een paar uur met Vlasto had hij een lang gesprek gehad met Johannsen, de baas, want Dixon was tot de conclusie gekomen dat er inderdaad weleens een sensationeel artikel zou kunnen voortkomen uit wat Vlasto hem verteld had

Hij wist dat je van goeden huize moest komen om de keiharde Johannsen te overtuigen, maar tot zijn verrassing had de baas hem rustig laten uitpraten. De naam Vlasto deed vaak wonderen. Johannsen hapte wel niet direct toe, maar hij luisterde toch aandachtig. In ieder geval zou Dixon vanuit Mexico wel boeiende artikelen kunnen schrijven.

„Dat is zeker een sterk verhaal, Dixon," zei de baas, toen Dixon bij de deur bleef staan. „Als we kunnen ontdekken, wat er gaande is rondom deze Chaparral, zou er weleens een pracht van een primeur in kunnen zitten. Hoe het ook zij, praat er nog eens met die vriend van je, Vlasto, over en probeer iets meer te weten te komen. Je zou hem eens heel voorzichtig kunnen polsen of een expeditie naar de Sierra Madre misschien iets zou kunnen uithalen. Maar beloof niet te veel. Ik wil er eerst nog eens over nadenken."

„In orde, meneer," zei Dixon glimlachend

Hij was blij dat hij de baas voor de geschiedenis had kunnen interesseren. Johannsen gaf geen dubbeltje uit als hij het niet verantwoord achtte. Maar als hij eenmaal over de brug kwam, spaarde hij geld noch moeite om een eerste klas verhaal voor zijn krant te krijgen.

„Als ik maar wist, waaruit deze schat bestond."

Half onder de divan lag een gestalte op de grond, met het gezicht naar beneden.

„Als het werkelijk wat blijkt te zijn," voegde de baas eraan toe, toen Dixon al bijna buiten was, „kunnen we Harkness er ook wel heen sturen om wat foto's te maken."

Het wordt steeds beter, dacht Dixon, toen hij naar buiten liep.

Toen hij voorbij de kamer van de verslaggevers kwam, keek hij even om het hoekje van de deur. De Ragebol zat op een schrijfmachine te tikken.

„Hallo," zei Dixon. „Is de ijverige klerk nog druk aan de arbeid?"

„Ik ben net klaar. Ik heb even een brief getikt," zei de Ragebol. Hij rolde het vel papier uit de machine en gooide de hoes erover.

„Ik heb met de grote baas over dat verhaal van Vlasto gesproken," zei Dixon zachtjes. „Hij zit er nu zwaar over te denken. . ."

„Wat, ga je dan naar Mexico?" vroeg de Ragebol verheugd.

„Hee, schreeuw niet zo hard! Dit blijft strikt onder ons. Maar omdat je alles gehoord hebt wat Vlasto vertelde, mag je het wel weten. De baas heeft gezegd dat ik nog eens met Vlasto moet gaan praten. Ik wou je voorstellen om samen een hapje te eten en daarna naar hem toe te gaan."

„Waar logeert hij?"

„Hij gebruikt altijd de flat van zijn moeder als hij hier in de stad is. Zij zit meestal ergens anders. Heb je zin om met me mee te gaan?"

„Nou, wat dacht u! Hij kan wel spannend vertellen, die vriend van u. Ik zou er wat graag meer over willen horen. Denkt u dat er iets achter steekt, achter die zaak van de paddestoelengod, meneer Dixon?"

„Dave," glimlachte deze, „we zijn nu niet in functie."

„Die reusachtige paddestoel van steen! Achttien meter hoog, dat is kolossaal. Hoe hoog is de sfinx? Ik vind het wel een beetje griezelig dat zo'n paddestoel zoveel invloed op de Indianen heeft."

„Kom mee, pak je jas, dan gaan we ervandoor."

Nadat ze ieder een uitsmijter en een kop koffie hadden genomen, stapten ze op een bus die hen naar South Kensington bracht. Het spitsuur was al lang voorbij en ze bereikten in niet meer dan twintig minuten hun plaats van bestemming.

„We moeten hier ergens in de buurt zijn," zei Dixon, terwijl hij de kraag van zijn regenjas opsloeg. Ze zetten er stevig de pas in.

„Lieve help," huiverde de Ragebol, „wat is het koud. Een klein beetje Mexicaanse zon zou me helemaal geen kwaad doen."

Tussen het voortrazende verkeer door staken ze de hoofdweg over en op iedere straathoek raadpleegden ze eerst het naambordje.

„Ik ben hier al eens eerder geweest," zei Dixon. „Jaren geleden. Ik geloof niet dat het nu nog ver is."

„Wat is hij eigenlijk voor iemand, Vlasto bedoel ik?" vroeg de Ragebol.

„Hij is van Griekse afkomst, als je dat bedoelt. Hij is in ons land opgevoed. Hij bulkt van het geld, hoewel hij er altijd erg sjofel uit ziet. Je zou hem af en toe een cent geven. Hij gebruikt zijn geld om onderzoekingen te doen in afgelegen plaatsen van de wereld."

„Schrijft hij er weleens over? Ik heb

hem nog nooit als auteur horen noemen."

„Dat zul je ook wel nooit horen. Hij is veel te eerlijk. Hij weet zoveel, dat hij steeds meer gaat inzien, hoe weinig hij eigenlijk wel weet!"

„Dus geen goede journalist, hè, Dave?"

„Nog één zo'n opmerking, jongeman, en ik druk je onder de eerstvolgende bus!"

Even later waren ze bij Parmiter Street. Een smallere zijstraat hiervan was de Sampford Courtney Mews. Een rij goed verlichte flats met blinden ervoor, die er keurig uit zagen, gaf de straat een welvarend aanzien. Toen ze vlakbij waren, was juist een Bentley op de straat aan het keren en ze moesten zich klein maken op het trottoir om niet geraakt te worden.

„We nemen de trap maar," stelde Dixon voor, „het is op de tweede verdieping."

Ze liepen vlug de met een loper bedekte trap op en wierpen een blik op de nette visitekaartjes die op de deuren geprikt waren.

„Hier moeten we zijn, flat F, mevrouw Aristotle Vlasto."

Na een stilte die oneindig scheen, begon de man met het pistool spottend te lachen.

Dixon hief zijn hand op om op de bel te drukken, maar bleef plotseling staan met zijn arm in de lucht. „Hee, wat gek," merkte hij op. „De deur staat op een kier."

„Wist Vlasto dat je kwam?"

„Nee, ik heb hem niet opgebeld. Hij maakt nooit gebruik van de telefoon. Hij neemt hem niet op ook. Hij zegt dat het een uitvinding van de duivel is, en zoals alle verslaggevers wel weten, is dat maar al te waar!"

Hij drukte op de bel. Er kwam niemand.

Behoedzaam duwde Dixon de deur open. „Vlasto!" riep hij.

„Misschien is hij even de deur uitgelopen?"

Dixon gromde iets onverstaanbaars. Hij duwde de deur nu wijd open en stapte de hal van de flat binnen. Ook de deur naar de kamer stond open en de lampen brandden.

„Alle mensen!" schrok de journalist. „Daar ligt iemand op de grond in de kamer. Ik kan zijn benen zien!"

Met de Ragebol achter zich aan liep Dixon haastig de flat binnen.

De hele kamer lag overhoop. De laden van een bureau lagen op de grond, een kast was opengebroken. Half onder de divan lag een gestalte op de grond, met het gezicht naar beneden.

„Is het Vlasto?" fluisterde de Ragebol wat beverig, toen Dixon op de knieën ging liggen om de man om te keren. „Wat moeten we. . ."

„Blijf waar je bent en handen omhoog," klonk een schorre stem achter hen.

Met zijn lichaam tegen de grond gedrukt keek Dixon achterom en hij ving een glimp op van een man die gewapend was met een zwart automatisch pistool en die uit een van de slaapkamers kwam.

HOOFDSTUK V

De man op de vloer

Dixon en de Ragebol kenden die stem allebei. Toch hadden ze wel even tijd nodig om goed tot zich te laten doordringen wat er precies gebeurde. Geen wonder. Je verwacht gewoonlijk geen op de grond liggende lichamen en evenmin gewapende mannen in een fatsoenlijke Londense flat, die er uit ziet als een toonbeeld van rust!

Na een stilte die oneindig scheen, begon de man met het pistool spottend te lachen en kwam met grote passen verder de kamer in. „Duizendmaal vergiffenis!" lachte Vlasto, want die was het.

Hij stopte het pistool in zijn binnenzak.

„Dit is wel een erg onbeschofte ontvangst, maar zoals je ziet heb ik bezoek gehad! En je kan nooit weten of er niet nog een paar van zijn vrienden komen om ook even kennis te maken."

„Vlasto!" riep Dixon verbaasd uit en hij krabbelde overeind uit zijn ongemakkelijke houding. „Verontschuldig je maar niet, ouwe jongen. Ik ben veel te blij dat jij daar niet languit op de grond ligt!"

„Wat is er gebeurd, meneer?" vroeg de Ragebol gretig met een blik op de vreemdeling, die nog op dezelfde plaats lag. „Toen wij hier kwamen, vonden we de deur open en deze vent. . ."

„Het is mij precies zo gegaan. Ik kwam thuis en vond de deur open, maar," vervolgde Vlasto droogjes, „het grote verschil was, dat eh. . . hij daar toen nog niet op de grond lag."

„Ik vermoed dat jij hem daar hebt neergelegd?" zei Dixon met een grimmig lachje, terwijl hij een taxerende blik op de kleine, maar ijzersterke gestalte van Vlasto wierp.

„Precies. Het is mijn gewoonte om geruisloos te lopen, daar heb ik al vaak voordeel van gehad. Deze vent, zoals de Ragebol hem zo treffend noemt, was zó druk bezig de boel te doorzoeken, dat hij mij niet hoorde aankomen."

„En als ik hem zo bekijk, heeft hij ook niet geweten waardoor hij tegen de grond ging," veronderstelde Dixon. „Een klap met je pistool?"

„Helemaal niet. Alleen maar een klap in zijn nek op de juiste plaats," zei Vlasto met een welsprekend gebaar. „Ik had mijn pistool niet eens bij me. Toen ik met hem had afgerekend, ging ik naar de slaapkamer om het te halen, voor het geval er nog meer moeilijkheden zouden komen. En toen hoorde ik jullie binnenkomen."

„Heeft hij iets gestolen?" vroeg de Ragebol.

„Ik denk niet dat het hem om mijn moeders kostbaarheden te doen was."

„Bedoel je dat het hem om jou te doen was?"

„Ik ben niet graag zo onbescheiden om te denken dat er iemand zou kunnen zijn die zich voor mij interesseert, maar toch geloof ik dat het in dit geval weleens mogelijk zou kunnen zijn."

„Kent u hem?"

„Ik ben niet aan hem voorgesteld," antwoordde Vlasto met een spottend lachje in zijn ogen. Hij duwde met zijn voet tegen de man die op de grond lag, zodat de vreemdeling zich kreunend bewoog en tekenen gaf alsof hij weer bij bewustzijn zou komen. „Maar ik heb redenen om te geloven dat hij mij wel kent."

„Wat dacht je," zei Dixon, „zou het een Zuidamerikaan zijn?"

„Je hebt nog altijd een opmerkzame blik, Dixon. Ja, Midden- of Zuid-Amerika. Hij zou bijvoorbeeld een Cubaan kunnen zijn."

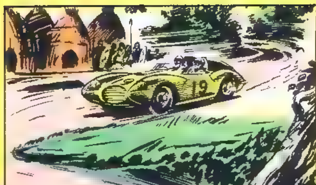
Al die tijd was de man op de vloer bezig bij te komen. Zijn oogleden trilden en hij deed een poging om overeind te komen. Hij steunde op zijn ellebogen en staarde naar het pistool in Vlasto's hand.

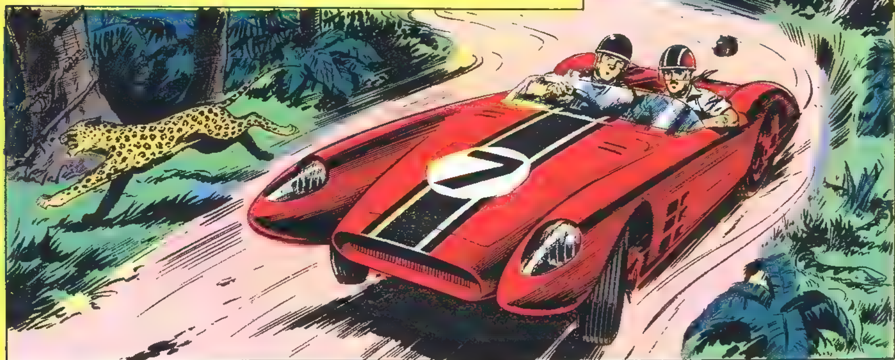
Wordt vervolgd

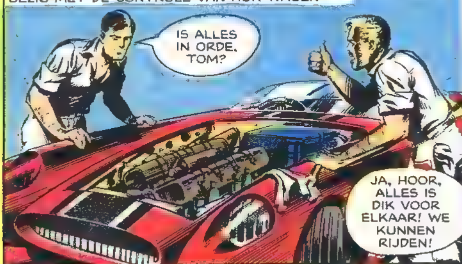
Ted en Tom

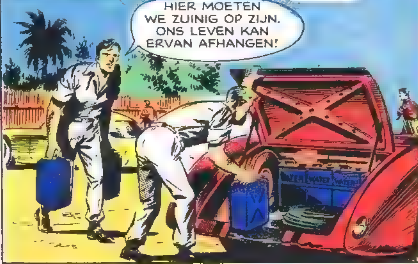
en de monsterrace

DIT IS HET VERHAAL OVER EEN VAN DE GROOTSTE EN ZWAARSTE AUTORACES TER WERELD, WAARAAN NAAST VELE ANDERE RENNERS TED RAWLEY EN TOM BOYCE MEEDEDEN IN HUN NIEUWE METEOOR. HUN GEHEIMZINNIGE TEGENSTANDER MENEER EXE PROBEERDE HEN MET HULP VAN DE RENNER BURT MALDON UIT TE SCHAKELEN..

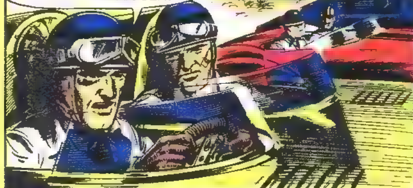
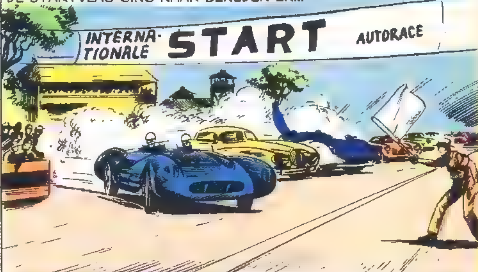
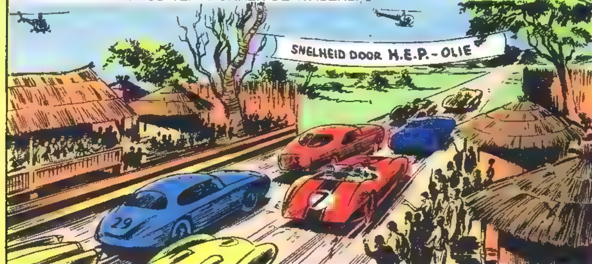

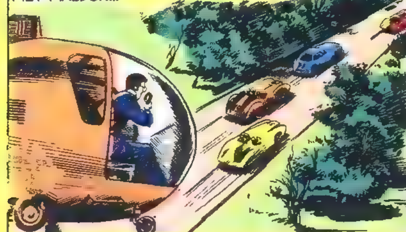
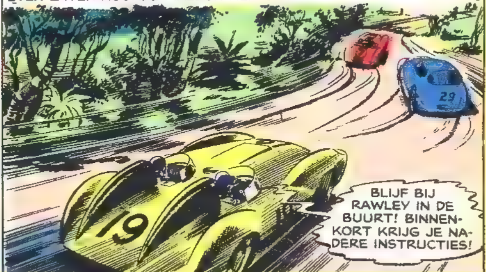

INTUSSEN BIJ DE WAGEN...
IK GA DE RACE WINNEN; DAAR KAN NIEMAND ME VAN WEERHOUDEN! EN NA DE RACE GEEF IK DEZE BANDRECORDER AAN DE AUTORITEITEN!

OP DE BANDRECORDER ZAT EEN BAND, WAAROP EEN GESPREK WAS OPGENOMEN TUSSEN MENEER EXE EN ZIJN HANDLANGER MALDON...

EVEN LATER REED TED DE METEOOR NAAR DE START.
MALDON ZAL ZICH WEL ZORGEN MAKEN NU HIJ WEET DAT WE BEWIJZEN TEGEN HEM HEBBEN!
DAT ZAL WEL. MAAR WE MOETEN HEM ONDANKS DAT TOCH IN DE GATEN HOUDEN!

TED HAD GELIJK. MALDON EN ZIJN MONTEUR TRENCH WAREN NOG MEER VAN PLAN...
IN DEZE ETAPPE ZAL IK MET RAWLEY AFREKENEN! IK ZAL HEM VOORGOED HET ZWIJGEN OPLEGGEN!

DE STARTVLAG GING NAAR BENEDEN EN...
INTERNATIONALE START AUTORACE

ONDER LUID GEBRUL VERTROKKEN DE WAGENS.
SNELHEID DOOR H.E.P.-OLIE

ZO GAUW IK DE KANS KRIJG, ZAL IK VOORAAN PROBEREN TE KOMEN!

MAAR TEDS VIJANDEN WAREN VAST VAN PLAN HEM UIT TE SCHAKELEN. VANUIT ZIJN HELIKOPTER ZOCHT EXE CONTACT MET MALDON...

EVEN LATER HOORDE MALDON HEM ZEGGEN:
BLIJF BIJ RAWLEY IN DE BUURT! BINNENKORT KRIJG JE NADERE INSTRUCTIES!

Het komt in de bus

Vervolg van bladzijde 2

Schoonebeek, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd, liefst r.k. • *Bea Frijns (14), Dr. Ariënsstraat 1, Vaals (L.)*, wil corresponderen met een r.k. meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby's: zwemmen, turnen en dansen. • *Attie Mulder, Welderingstritte 32, Dronrijp (Fr.)*, wil corresponderen met een r.k. meisje in Limburg of Noord-Brabant. Hobby's: schaatsen, zwemmen, suikerzakjes en foto's van filmsterren. • *Etie van Kaam (16), Vaartstraatweg 27, Stein (L.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje van zestien jaar in Nederland of België. • *Jan v. d. Knokke, Oostwijkstraat 31, Steenwijk (Ov.)*, wil corresponderen met een meisje van zestien of zeventien jaar, liefst in Drente of Overijsel. Hobby's: geologie en natuurkunde. • *G. Tjassing (15), Oost 180, Makkinga (Fr.)*, wil corresponderen met een meisje in Zuid-Holland. Hobby's: sport, lezen en muziek. • *Rieka van de Lugt (14), Kwartelslag 14, Gorinchem*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd in België of Nederland. • *Viviane Pasteels (16), Hovenierstraat 22, Sint-Truiden, België*, wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd, liefst in Nederland. Hobby's: muziek en sport. • *Aukje Bijlsma (14), Maarsbergenstraat 224, Den Haag*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. Hobby's: schaatsen, dansen, moderne muziek en zwemmen. • *Yvonne van Eembergen (13), Maarsbergenstraat 226, Den-Haag*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby's: schaatsen, dansen, moderne muziek en lezen. • *Tineke Keeman (16), 67 Grafton Rd., Auckland, New-Zealand*, wil corresponderen met een jongen van zeventien jaar. Hobby's: tennis, waterskiën, zeilen, zwemmen, lezen en fotografie. • *Truus Kluiter (11), Bedumerweg 48, Onderdendam (Gron.)*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd, liefst in Drente, Overijsel of Gelderland. Hobby's: zwemmen, schaatsen, suikerzakjes en postzegels. • *Tjitske Visser (10), Bedumerweg 40, Onderdendam (Gron.)*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd, liefst in Drente, Overijsel of Gelderland. Hobby's: zwemmen, schaatsen, lezen en lucifersmerken. • *Harmina v. d. Schans (10), Bedumer weg 38, Onderdendam (Gron.)*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd, liefst in Drente, Overijsel of Gelderland. Hobby's: zwemmen, schaatsen, suikerzakjes en lucifersmerken. • *Nelly Versnel (14), Albert Schweitzerlaan 55, Krimpen a/d IJsel*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Menno Keizer (15), Adm. de Ruyterlaan 52 B, Groningen*, en *Fred Eissens (15), J. W. Frisostraat 40, Groningen*, willen corresponderen met een meisje van hun leeftijd, liefst in Nederland. Hobby: zwemmen. • *Luus Pennings (17), Oliemolensingel 120, Enschede*, wil corresponderen met een Nederlandse jongen van haar leeftijd. • *Jan Sluis (14), Cabauwsekade 84, Lopik*, wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. • *Margriet Meessen (14), Seffenterstraat 16, Vaals*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. Hobby's: zwemmen, fietsen en foto's van filmsterren. • *Nel Nederlof, Koningin Julianalaan 48, Gorinchem*, wil corresponderen met een jongen van twaalf jaar. Hobby: moderne muziek. • *Nellie Geurts (11), Roerdompstraat 2, Gouda*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. Hobby's: lezen, zwemmen en foto's van filmsterren. • *Toon Kaijser (14), Mélottestraat 44, Vaals*, wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. • *Anke van Berkum (15)* en *Corrie de Jonge (16), Stampioenstraat 30 b, Rotterdam-20*, willen corresponderen met twee jongens, liefst vrienden, van hun leeftijd. Hobby's: sport, dansen en moderne muziek. • *Greta van Leeuwen, Kornelis van Wijnenstraat 14, Rhenoy (Gld.), Wilja van Maanen, Lingedijk 40, Rhenoy (Gld.), Ida Mullenders, Kornelis van Wijnenstraat 12, Rhenoy (Gld.), Hetty van Akooy, Lingedijk 102, Rhenoy (Gld.)*, en *Janna de Bie, Dorpsstraat 19, Rhenoy (Gld.)*, willen ieder corresponderen met een jongen van vijftien of zestien jaar. • *Jan Oosterveld (16), Burg. M. v. Veenlaan 298, Enschede*, zoekt een correspondentievriend of -vriendin van zijn leeftijd. Hobby's: motorsport, schaatsen en zwemmen. • *Willy v. d. Zaan (12), Koekoekstraat 19, Gouda*, zoekt een correspondentievriendin van haar leeftijd. Hobby's: zwemmen, gymnastiek en lezen. • *Afra Deen (18), IJmertstraat 41, Bovenkarspel*, wil corresponderen met een meisje of jongen in Suriname of op de Nederlandse Antillen. • *Nelly Boersen (16), Jan van Arkelweg 45, Achterveld (Utr.), Trees Bosman (16), Stoutenburgerweg 38, Terschuur (Gld.)*, en *Ria v. d. Pol (16), Stoutenburgerweg 25, Terschuur (Gld.)*, willen corresponderen met drie jongens van hun leeftijd. Hobby's: muziek, twist en sport. • *Aad Schölzel (16), Pieter de Hooghstraat 5, Krimpen a/d IJsel*, zoekt een r.k. correspondentievriendin. Hobby: moderne muziek. • *Gerrit de Jong (11), Grote Haar 1, Gorinchem*, wil postzegels ruilen (hele wereld). • *Bennie Knuiman (14), Pastoor v. Wijkstraat 54, Huissen (Gld.)*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Siska v. d. Heiden (14), Paulus Borstraat 23, Amersfoort*, zoekt een correspondentievriendin van haar leeftijd. Hobby's: lezen en moderne muziek. • *Gerard v. d. Heiden (12), Paulus Borstraat 23, Amersfoort*, wil corresponderen met een jongen van zijn leeftijd. Hobby's: voetbal, zwemmen en lezen. • *Dini Gensen (11), Fennenoordsweg 33, Deventer*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. Hobby's: judo en atletiek. • *Anja Molenaar, Byzantiumstraat 43, Haarlem-Oost*, wil corresponderen met een meisje van twaalf jaar. Hobby's: zwemmen, schaatsen, sigarebandjes en suikerzakjes. • *Ria Appelman, Groeneweg 46, Bergen (N.-H.)*, wil corresponderen met een jongen van vijftien of zestien jaar, liefst in Aalten. Hobby's: handbal, en gitaar spelen. • *Rob van der Weert (18), Lorentzweg 55 A, Hilversum*, biedt tweehonderd verschillende lucifersmerken te ruil aan voor driehonderd verschillende sigarebandjes. Tevens wil hij corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby's: judo en voetballen. • *Siem Pepping (15), Wilhelminaplein 7, Kaatsheuvel*, wil corresponderen met een jongen van zijn leeftijd, die zich interesseert voor de onderwatersport. • *Bert Moerings (17), Utrechtsestraat 28, IJsselstein (Utr.)*, wil corresponderen met een jongen van zijn leeftijd, liefst in de provincie Utrecht. Hobby's: zwemmen, fietsen en hardlopen.

MUG en MIK

HEREN SNEL-WANDELAARS, LET OP DE HANDWIJZER, DIE U HALVERWEGE ZELDAM ZULT AANTREFFEN!

AF!
TOT STRAKS! IK ZIE JULLIE WEL BIJ DE FINISH!

BOSDORP 20
ZELDAM 5
DAAR KOMEN DE LOPERS! ZULLEN WE DE HANDWIJZER OMDRAAIEN? DAN KUN JE LACHEN!
JA, GOED!

AHA, DAAR STAAT DIE BEWUSTE HANDWIJZER!
BOSDORP 20
ZELDAM 5
HA! HA!

EVEN DAT DING OMDRAAIEN, DAN WIN IK ZEKER!

HA, HA, DE REST GAAT STRAKS DE VERKEERDE KANT OP!
BOSDORP 20
ZELDAM 5

DAAR HEB JE DE HANDWIJZER!
ZELDAM 5
BOSDORP 20
MIK ZAL INTUSSEN WEL BIJ DE FINISH ZIJN!

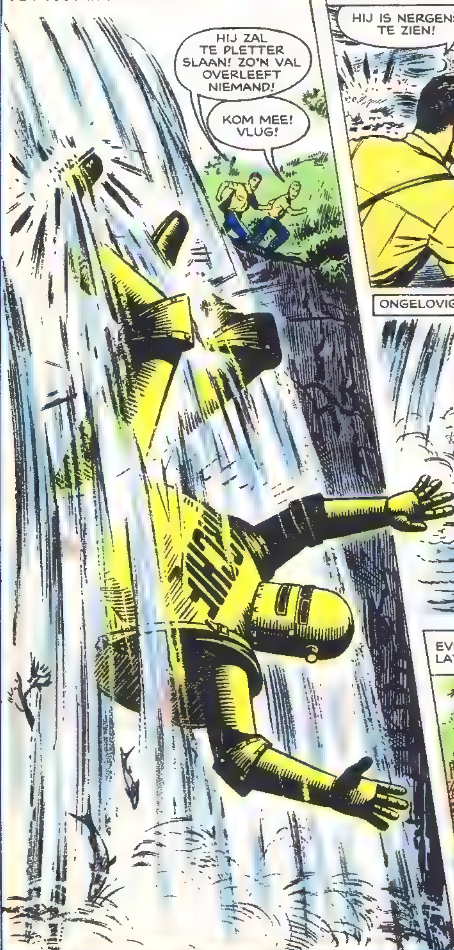

MAAR LATER IN ZELDAM...
MUG IS DE WINNAAR!
WAT?

MAAR MIK WAS ONS EEN HEEL EIND VOOR! WAAR IS HIJ?
MIK? IK HEB HEM NIET GEZIEN, HOOR!
WAAR ZOU IE DAN ZIJN?

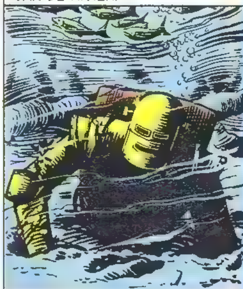

NEE, DIT IS NIET ZELDAM, MENEER, DIT IS BOSDORP! ZELDAM LIGT HIER VIJFENTWINTIG KILOMETER VANDAAN!
EN DIE HANDWIJZER DAN?!...

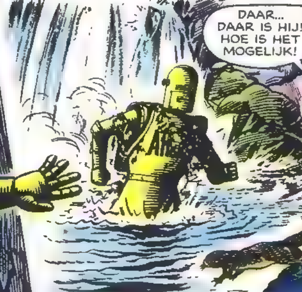
De man van staal

TED, KEN EN ARCHIE WAREN OP REIS IN INDO-CHINA. VAN DE KOELIE LI-TU HADDEN ZE GEHOORD VAN EEN VUURSPUWENDE KREEFT. NA EEN AANVAL DOOR RIVIERROVERS STORTTE ARCHIE VAN EEN WATERVAL NAAR BENEDEN...

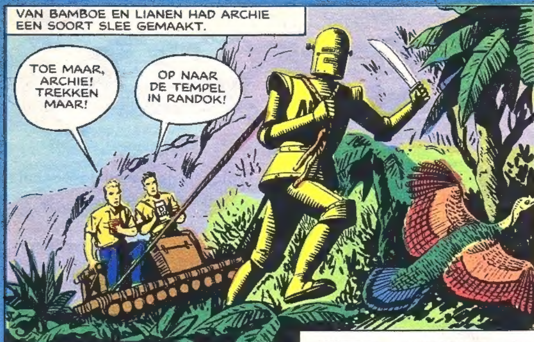

VAN BAMBOE EN LIANEN HAD ARCHIE EEN SOORT SLEE GEMAAKT.
TOE MAAR, ARCHIE! TREKKEN MAAR!
OP NAAR DE TEMPEL IN RANDOK!

URENLANG TROKKEN ZE VERDER. AF EN TOE WERD HALT GEHOUDEN EN ARCHIE PLUKTE DAN WAT BANANEN EN KOKOSNOTEN. EINDELIJK...
WE ZIJN NU VLAK BIJ RANDOK!
WE ZULLEN HEEL BIJZONDER OP ONZE HOEDE MOETEN ZIJN!

ENIGE TIJD LATER GINGEN ZE DE STAD BINNEN.
NU MOETEN WE EEN GIDS HEBBEN OM ONS NAAR DE TEMPEL TE BRENGEN!

TED LIET ARCHIE EEN FIETSTAXI AANROEPEN.
BRENG ONS NAAR DE TEMPEL VAN DE KREEFT!
ARCHIE

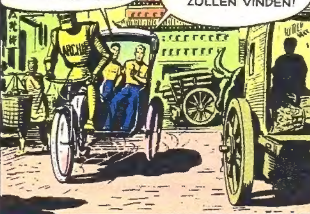

DE KOELIE ZETTE EEN ANGSTIG GEZICHT.
DAT DURF IK NIET! HET IS EEN GEVAARLIJKE PLAATS! WIE ER BINNENGAAT, KOMT ER NIET LEVEND UIT, ZEGT MEN!

VLUG OVERLEGDEN DE VRIENDEN.
EENS KIJKEN OF ARCHIE MEER SUCCES HEEFT!

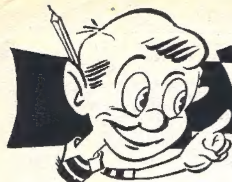

IK BEN NIET BANG. GEEF ME JE VERVOERMIDDEL, IK ZAL ER GOED VOOR BETALEN. EN WIJS ONS DAN DE WEG NAAR DE TEMPEL!

VIA EEN VERBORGEN MICROFOON IN DE ROBOT SPRAK TED DE MAN TOE.
ARCHIE
MIJN FIETS IS VAN U, GROTE REUS!

DE MAN WEES HUN DE WEG EN...
TOE MAAR, ARCHIE! TRAPPEN MAAR!
GELUKKIG IS DE FIETS IJZERSTERK!

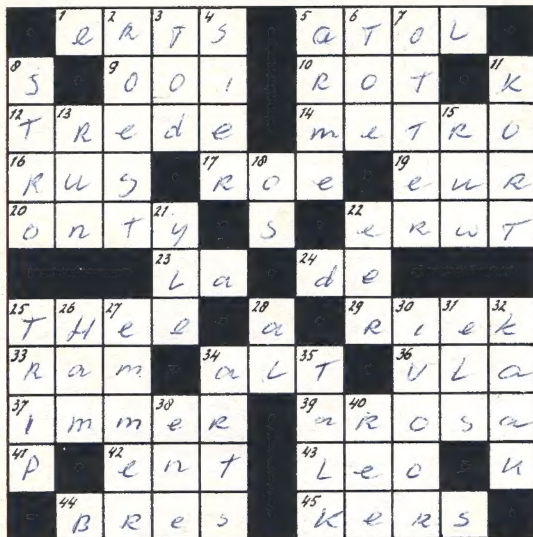

DE TOCHT VOERDE DOOR SMALLE STRAATJES.
HET WORDT DONKER. MISSCHIEN KUNNEN WE ONS BEZOEK BETER UITSTELLEN TOT MORGEN!
NEE, IK WIL NU METEEN NAAR DE TEMPEL TOE. IK BEN VEEL TE NIEUWSGIERIG WAT WE ER ZULLEN VINDEN!
ARCHIE

OP DATZELFDE OGENBLIK WAS OOK EEN VAN DE RIVIERROVERS ONDERWEG NAAR DE TEMPEL...
DE BLANKEN EN HUN ROBOT LEVEN NOG! IK MOET DE MENSEN IN DE TEMPEL WAARSCHUWEN!

WIE PUZZELT ER MEE?

KRUISWOORDPUZZEL

Horizontaal:

1. Metaalhoudend gesteente
5. Ringvormig koraaleiland
9. Vrouwelijk schaap
10. Bedorven
12. Sport van een ladder
14. Ondergrondse spoor (in Parijs)
16. Iemand van Russische nationaliteit
17. Metalen staaf, waaraan gordijnen hangen
19. Europees (afkorting)
20. Onbehoorlijke tijd
22. Peulvrucht
23. Deel van een kast
24. Lidwoord
25. Warme drank
29. Hooivork
33. Mannelijk schaap
34. Vrouwenzangstem
36. Meelkost
37. Altijd (in verheven taal)
39. Zwitserse wintersportplaats
42. Op een verwante soort bevestigde planteloot
43. Afkorting van Leopold
44. Geschoten opening in vestingmuur
45. Zomervrucht

Verticaal:

2. Verweerd ijzer
3. Vod; lor
4. Opschik
5. Behoeftig mens
6. Dicht
7. Marterachtig roofdiertje
8. Gedorste korenhalmen
11. Klein van stuk
13. Fijngemalen eikeschors
15. Grof, oneffen
18. Rund
21. Verbuiging van ijl
22. Lof
25. Uitstapje
26. Het beste stuk van het varken
27. Keukengerei
28. Reeds
30. Olifantstand
31. Struik
32. Deel van het gezicht
34. Dokter
35. Hard vet, waarvan kaarsen gemaakt worden
38. Verbuiging van een
40. Hert

Oplossingen van de puzzels uit ons vorig nummer

Woorden breien

STEEN - NOEST - ROEST - SOBER - BROOS - BROOD.

Er zijn meer oplossingen mogelijk.

Sterpuzzel

1 MONTER
2 OESTER
3 LEKKER
4 SCHAAR
5 HINDER
6 OPROER
7 ONWEER
8 PANTER

De eerste letters vormen het woord MOLSHOOP.

VLECHTMATJE

In deze figuur ga je van links naar rechts de hieronder gevraagde drie woorden invullen. Als je het goed gedaan hebt, kun je dezelfde woorden van boven naar beneden „invlechten".

1 Witte edelsteen
2 Groene edelsteen
3 Letteromzetting; wisselwoord

Ziekenlijstje

Rini Korshuize (17), Middenstraat 15, Wissenkerke, is al heel lang ziek. Hij zou graag wat ansichtkaarten met stadsgezichten ontvangen. Verder verzamelt hij foto's van filmsterren, foto's van paarden, suikerzakjes, postzegels, sigarebandjes en lucifersmerken.

Cor Jacobs (9), Flat Ziekenhuis, Kinderafdeling, Vlaardingen, ligt al acht maanden op bed. Wie stuurt hem wat post?

Dagboek *van de geschiedenis*

Een vraagbaak voor iedereen die graag wil weten wat er op zijn verjaardag is gebeurd...

7 JULI 1952 VEROVERDE HET MACHTIGE SCHIP **UNITED STATES** DE BLAUWE WIMPEL, OMDAT HET ALS SNELSTE SCHIP DE ATLANTISCHE OCEAAN WAS OVERGESTOKEN MET EEN GEMIDDELDE SNELHEID VAN NEGENENVIJFTIG KILOMETER PER UUR. DE **UNITED STATES** WAS HET EERSTE AMERIKAANSE SCHIP DAT DE WIMPEL VEROVERDE, DAARVOOR WAS DE ENGELSE **QUEEN MARY** HET SNELSTE.

7 JULI 1889 WERD DE NU BEROEMDE JOODSE SCHILDER MARC CHAGALL IN LIOSNO (RUSLAND) GEBOREN. IN 1910 VERTROK HIJ NAAR PARIJS, WAAR HIJ ZICH VOOR AL DE NIEUWE KUNSTSTROMINGEN OPENSTELDE. IN PRACHTIGE HELDERE KLEUREN SCHILDERDE CHAGALL ALLERLEI TAFERELEN EN SPROOKJES UIT ZIJN GEBOORTELAND, WAARIN HIJ WERKELIJKE EN ONWERKELIJKE GEBEURTENISSEN DOOR EN MET ELKAAR VERWEEFDE.

8 JULI 1695 OVERLEED DE GROTE NEDERLANDSE WIS- EN NATUURKUNDIGE EN ASTRONOOM CHRISTIAAN HUYGENS. HIJ WAS IN DE ZEVENTIENDE EEUW EEN DER LEIDENDE FIGUREN VAN DE EUROPESE WISKUNDIGEN. EEN VAN ZIJN UITVINDINGEN IS HET SLINGERUURWERK, DAT EEN GROTE VERBETERING BETEKENDE VOOR DE GEBREKKIGE TIJDMETING VAN DIE TIJD. HIJ BOUWDE MICROSCOPEN EN KIJKERS. ZO ONTDEKTE HIJ EEN MAAN EN DE RING VAN SATURNUS. HUYGENS HIELD ZICH OOK BEZIG MET DE VERBETERING VAN DE LUCHTPOMP EN MET MUZIEKTHEORIE.

5 JULI 1881 WERD EEN ASSISTENT VAN HET EGYPTOLOGISCH MUSEUM IN CAIRO, EMIL BRUGSCH, DOOR EEN GRAFROVER, ABD-EL-RASOEL, NAAR EEN ROTSGRAF IN DER-EL-BAHRI GEBRACHT. HIJ VOND ER VEERTIG MUMMIES (VERDROOGDE LICHAMEN VAN OVERLEDENEN), WAARONDER DIE VAN DE GROTE EGYPTISCHE KONING RAMSES II.

5 JULI 1950 WERD DE SICILIAANSE BANDIETENKONING GIULIANO NA EEN JACHT VAN VIJF JAAR GEDOOD DOOR EEN VERTROUWELING VAN HEM. DE POLITIE DEED HET VOORKOMEN ALSOF ZIJ GIULIANO TIJDENS EEN VUURGEVECHT GEDOOD HAD, MAAR ONDANKS EEN JARENLANGE JACHT HAD ZIJ DE BANDIETENKONING NIET KUNNEN GRIJPEN. HELE LEGERMACHTEN SPEURDEN NAAR HEM, MAAR HIJ WERD DOOR DE ARME BEVOLKING, DIE HIJ HIELP DOOR DE RIJKEN TE BESTELEN, VERBORGEN GEHOUDEN. ER WORDT EEN FILM NAAR ZIJN LEVEN GEMAAKT.

6 JULI 1919 KWAM HET ENGELSE LUCHTSCHIP R 34 OP LONG ISLAND (AMERIKA) AAN NA EEN VLUCHT VAN VIJF DAGEN OVER DE ATLANTISCHE OCEAAN. DE R-34 WAS HET EERSTE LUCHTSCHIP DAT DEZE TOCHT HEEN EN TERUG MAAKTE.

JULI 1799 WERD DOOR FRANSE MILITAIREN BIJ HET PLAATSJE ROSETTE AAN DE NIJL EEN GROTE ZWARTE BASALTSTEEN OPGEGRAVEN. DEZE STEEN WAS DE SLEUTEL TOT HET EGYPTISCHE HIËROGLIEFENSCHRIFT, OMDAT DEZELFDE TEKST IN DRIE TALEN, NAMELIJK EGYPTISCH, DEMOTISCH EN GRIEKS, WAS INGEBEITELD. DE FRANSMAN CHAMPOLLION WIST NA LANG EN GEDULDIG ZOEKEN DE OPLOSSING VAN HET EGYPTISCHE SCHRIFT TE VINDEN.

7 JULI 1947 WERD IN AMERIKA EEN FORMATIE VLIEGENDE SCHOTELS GEZIEN. DEZE VREEMDE VOORWERPEN ZIJN OVERAL TER WERELD IN DE LUCHT GEZIEN, NIET ALLEEN DOOR FANTASTEN, MAAR OOK DOOR ERVAREN VLIEGERS. DE AMERIKAANSE LUCHTMACHT HEEFT JARENLANG DUIZENDEN GEVALLEN ONDERZOCHT EN KWAM TOT DE SLOTSOM DAT VLIEGENDE SCHOTELS NIET BESTAAN. DE MENSEN HADDEN BALLONNEN, VLIEGTUIGEN, CONDENSSTREPEN EN WOLKEN VOOR SCHOTELS AANGEZIEN. OOK WERDEN NATUURKUNDIGE VERSCHIJNSELEN, DIE ONTSTONDEN DOOR VERSCHILLEN TUSSEN WARME EN KOUDE LUCHTLAGEN, ALS SCHOTELS BESCHOUWD. TOCH ZIJN ER NOG STEEDS VEEL MENSEN, DIE GELOVEN, DAT WIJ DOOR VREEMDE WEZENS UIT HET HEELAL WORDEN BEKEKEN.

9 JULI 1776 WERD HET STANDBEELD VAN KONING GEORGE III VAN ENGELAND IN NEW YORK DOOR OPROERIGE AMERIKANEN OMVERGEHAALD. OP DIE DAG WAS DE ONAFHANKELIJKHEIDSVERKLARING, DIE HET VOLK OPRIEP TOT EEN ZELFSTANDIG BESTUUR LOS VAN ENGELAND, IN HET OPENBAAR VOORGELEZEN. HET ACHTTIENHONDERD KILO WEGENDE LODEN BEELD WERD OMGESMOLTEN TOT MUSKETKOGELS, WAARMEE LATER DE ENGELSE TROEPEN WERDEN BESCHOTEN.

10 JULI 1943 LANDDEN DE ENGELSE, AMERIKAANSE EN CANADESE TROEPEN OP DE ZUIDKUST VAN SICILIË. MET DRIEDUIZEND SCHEPEN WERDEN HONDERDZESTIGDUIZEND SOLDATEN EN ZESHONDERD TANKS AAN LAND GEZET, DIE IN VIJF WEKEN DE DUITSERS EN ITALIANEN VERSLOEGEN.

10 JULI 1584 WERD PRINS WILLEM VAN ORANJE DOOR BALTHAZAR GERARDS IN HET PRINSENHOF IN DELFT VERMOORD. HIJ LIGT IN DE NIEUWE KERK TE DELFT BEGRAVEN ONDER EEN GROOT MONUMENT, DAT LATER DOOR HENDRIK DE KEYSER IS GEMAAKT.

11 JULI 1897 VERTROKKEN SALOMON ANDRÉE EN TWEE ANDEREN MET EEN BALLON UIT SPITSBERGEN OM TE PROBEREN OVER DE NOORDPOOL TE VLIEGEN. DE TOCHT MISLUKTE. IN 1930 VOND MEN HUN LIJKEN.

10 JULI 1962 WERDEN VOOR HET EERST IN DE GESCHIEDENIS VIA DE **TELSTAR** TELEVISIEBEELDEN VAN AMERIKA NAAR EUROPA OVERGESEIND. DE SATELLIET IS NODIG, OMDAT TELEVISIEBEELDEN ZICH IN EEN RECHTE LIJN VOORTBEWEGEN EN NIET DE KROMMING VAN DE AARDE VOLGEN. DAAROM HEBBEN TELEVISIEZENDERS ZULKE HOGE MASTEN.

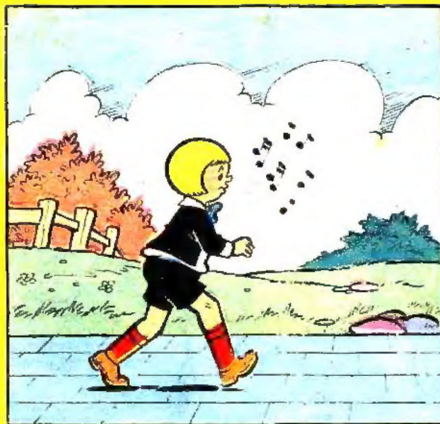

11 JULI 1302 WERD BIJ KORTRIJK DOOR RUIM TWINTIGDUIZEND BEWAPENDE VLAMINGEN EEN SCHITTERENDE OVERWINNING OP EEN GROOT FRANS RIDDERLEGER BEVOCHTEN. MEER DAN DUIZEND EDELLIEDEN WERDEN GEDOOD, WAARDOOR DE VLAMINGEN HONDERDEN GOUDEN SPOREN IN HANDEN VIELEN. HET WAS DE EERSTE MAAL IN DE GESCHIEDENIS, DAT VOETVOLK EEN GROOT RIDDERLEGER VERSLOEG. DEZE SLAG STAAT BEKEND ALS DE GULDEN-SPORENSLAG.

11 JULI 1937 OVERLEED IN BEVERLY HILLS, CALIFORNIË, DE BEROEMDE AMERIKAANSE PIANIST EN COMPONIST GEORGE GERSHWIN. HIJ SCHREEF VEEL LIEDJES VOOR MUSICALS EN DE FILM. ZIJN BEKENDSTE WERKEN ZIJN RHAPSODY IN BLUE, AN AMERICAN IN PARIS, ZIJN PIANOCONCERT IN F EN DE OPERA PORGY AND BESS.

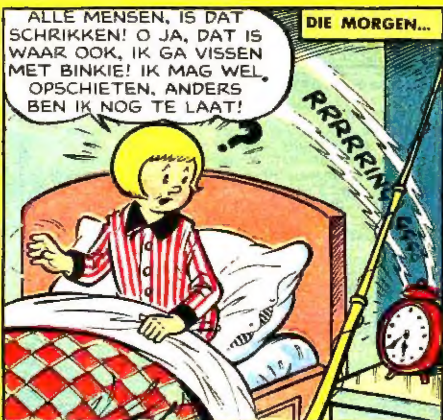

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 20 ct per nummer. Losse nummers: 30 ct.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.